

ZAKON O VETERINARSTVU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1. Predmet

Ovim zakonom uređuje se zaštita zdravlja životinja, veterinarsko-zdravstvena preventiva u prometu i proizvodnji, veterinarska zaštita dobrobiti životinja, organizacija i provođenje veterinarske djelatnosti, naknade i troškovi, nadzor nad provođenjem zakona, kaznene odredbe i druga pitanja od značaja za organizaciju i funkcioniranje veterinarstva na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija), sukladno odredbama Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 34/02).

Članak 2. Nadležni organi

Nadležni organi u Federaciji za provođenje ovog zakona su:

Federalno ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo), Federalna uprava za inspekcijske djelatnosti (u daljnjem tekstu: Federalna uprava), kantonalna ministarstva nadležna za djelatnosti veterinarstva (u daljnjem tekstu: kantonalno ministarstvo) i kantonalne uprave za inspekcijske djelatnosti (u daljnjem tekstu: kantonalna uprava), u pitanjima koja su ovim zakonom dana u nadležnost tih organa.

Članak 3. Značenje termina

U smislu ovog zakona pored termina određenih Zakonom o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini u uporabi su i pojmovi sa slijedećim značenjem:

1. **držatelji životinja** su fizičke i pravne osobe i obrtnici, koji su vlasnici životinja, odnosno koji se bave uzgajanjem, prijevozom ili prodajom životinja;
2. **epizootiološko područje** – je područje kantona;
3. **epizootiološka jedinica** - je područje jedne općine, odnosno grada;
4. **eutanazija** - bezbolno usmrćivanje životinja;
5. **higijeničarska služba (komunalna)** - služba koja stalno i sigurno obavlja uklanjanje životinja, pasa lotalica, lešina životinja, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, konfiskata i valioničkih otpadaka;
6. **monitoring** - sustavno praćenje zaraznih oboljenja životinja, zagađivača u hrani za životinje, izlučevinama i tjelesnim tekućinama životinja, njihovim tkivima i organima, te u proizvodima životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi, korištenjem utvrđenih načina odabira uzoraka i dijagnostičkih i analitičkih postupaka;
7. **nadležni veterinarski inspektor** - inspektor zadužen za određeno administrativno područje;
8. **neškodljivo uklanjanje** - propisani postupak neškodljivog uklanjanja lešina, otpadaka, određenih nejestivih nusproizvoda klanja, rasijecanja, obrade i prerade mesa, ribe, divljači, mlijeka, jaja, meda a koji se obavlja u odobrenim objektima za neškodljivo uklanjanje, zakopavanjem u groblja za životinje, jame grobnice ili spaljivanjem;
9. **OIE** - Međunarodni ured za epizootije u Parizu (Office International des epizooties);

10. **ovlašteni veterinar** – veterinar kojeg za obavljanje pojedinačnih djelatnosti ovlasti federalni ministar;
11. **otpadna životinjska materija** - tekući i kruti izmet i stajnjak;
12. **pošiljka** - količina proizvoda ili životinja iste vrste obrađenih u jednom dokumentu koja se u jednom prijevoznom sredstvu otprema sa mjesta proizvodnje ili skladištenja;
13. **proizvodi životinjskog podrijetla:**
 - a) *proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni za ishranu ljudi* - sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom stanju namijenjeni za ishranu ljudi te mlijeko, jaja i proizvodi od mlijeka i jaja, med i proizvodi od meda;
 - b) *proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi:* sirova koža, krzno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog podrijetla kada su namijenjeni industrijskoj uporabi;
 - c) *proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni farmaceutskoj uporabi:* organi, žlijezde, životinjsko tkivo i tjelesne tekućine koji se koriste u pripremi farmaceutskih i dijagnostičkih proizvoda;
14. **stada ili jata sa neprovjerenim ili sumnjivim epizootičkim statusom** - stada ili jata, koja u uzgoju nisu bila pod stručnom kontrolom doktora veterinarske medicine odnosno kod kojih nisu obavljene propisane pretrage;
15. **službena kontrola** – kontrola provedena od strane službenog, odnosno ovlaštenog veterinaru u registriranim objektima za klanje i proizvodnju proizvoda životinjskog podrijetla s ciljem provođenja i kontrole primjene zakona i podzakonskih akata iz oblasti veterinarstva, sigurnosti hrane i zdravstvene ispravnosti namirnica životinjskog podrijetla;
16. **službeni uzorak** - uzorak koji je uzet od strane veterinarskog inspektora, odnosno službenog ili ovlaštenog veterinaru prema propisanom postupku tijekom inspekcijskog nadzora ili službene kontrole;
17. **službeni veterinar** – veterinar uposlen u kantonalnom ministarstvu i zadužen za službenu kontrolu u objektima za klanje životinja i proizvodnju namirnica životinjskog podrijetla;
18. **uvjetno grlo** - životinja ili skupina istovrsnih životinja težine 500 kilograma;
19. **veterinarska dokumenta** - svjedodžba o zdravstvenom stanju životinja, potvrda o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih ljudskoj prehrani koja se otprema prijevoznim sredstvom u unutarnjem prometu, potvrda o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih industrijskoj uporabi i otpadne animalne tvari koja se otprema prijevoznim sredstvom u unutarnjem prometu, veterinarska uputa i druga veterinarska dokumenta, koja sukladno veterinarskim propisima prate pošiljku ili pojedinačnu životinju;
20. **rezidua (zaostala materija)** - ostatak bioloških ili kemijskih materija koje se dopušteno koriste u određenim količinama i u određenim razdobljima primarne proizvodnje hrane, kao i ostatak njihovih metabolita te produkata njihove razgradnje; rezidue ne podrazumijevaju prehrambene aditive;
21. **veterinarsko javno zdravstvo** - obuhvaća djelatnosti iz djelokruga kontrole zdravlja životinja i proizvoda životinjskog podrijetla, te veterinarske zaštite okoliša, koji su izravno ili neizravno u ulozi zaštite zdravlja ljudi od zoonoza, od oboljenja i škodljivih rezidua, koje se namirnicama mogu prenijeti na ljude (alimentarne infekcije i intoksikacije), te drugih oboljenja koja mogu ugroziti zdravlje ljudi;
22. **veterinarska zaštita okoliša** - postupci, uvjeti i mjere koje je potrebno poduzimati tijekom uzgoja, držanja, postupanja i zaštite zdravlja životinja; tijekom obrade, prerade, skladištenja i prometa proizvoda životinjskog podrijetla i neškodljivog

- uklanjanja lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja, te otpadnih životinjskih materija, čija je svrha sprječavanje zagađivanja okoliša;
23. **zaštita zdravlja životinja** - zaštita od zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja utvrđenih ovim zakonom, suzbijanje oboljenja zajedničkih ljudima i životinjama (u daljnjem tekstu: zoonoze) i zaštita od drugih zaraznih, parazitskih i organskih oboljenja;
24. **životinje** - kopitari (konji, magarci, mazge i mule), papkari (goveda, bivoli, ovce, koze i svinje), perad (kokoši, ćurke, guske, patke i druga domaća perad i pernata divljač), ukrasne i egzotične ptice i životinje, psi, mačke, kunići, pčele, dudov svilac, ribe, rakovi, žabe, puževi, drugi mekušci, školjke, ježevi, kornjače, pijavice, kalifornijske i druge gliste, divljač, zvijeri i laboratorijske životinje;
25. **životinje za klanje** - kopitari, papkari, perad, kunići, te divljač iz uzgajališta čije meso je namijenjeno za ishranu ljudi.

II - ZAŠTITA ZDRAVLJA ŽIVOTINJA

Članak 4. Zaštita zdravlja životinja

Pod zaštitom zdravlja životinja podrazumijeva se poduzimanje određenih veterinarskih mjera za sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje oboljenja utvrđenih ovim zakonom; mjera za zaštitu zdravlja ljudi od oboljenja koje se na ljude mogu prenijeti sa životinja ili sirovina, proizvoda i otpadaka životinjskog podrijetla; mjera za zaštitu okoliša i osiguranje dobrobiti životinja.

Članak 5. Mjere zaštite zdravlja životinja

Mjere zaštite zdravlja životinja u smislu ovog zakona su:

1. otkrivanje i sprječavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja i suzbijanje zoonoza;
2. zaštita zdravlja životinja od nezaraznih oboljenja;
3. sprječavanje i otkrivanje zagađivanja životinja i proizvoda životinjskog podrijetla zagađivačima biološkog, kemijskog i radiološkog podrijetla;
4. liječenje oboljelih životinja, obavljanje kirurških zahvata na životinjama i drugih djelatnosti vezanih za zdravstvenu zaštitu životinja;
5. osiguravanje pravilnog razmnožavanja životinja, sprječavanje poremećaja plodnosti, liječenje neplodnosti životinja, sprječavanje i liječenje uzgojnih oboljenja, te oboljenja podmlatka životinja;
6. provođenje mjera zdravstvene zaštite pri dobivanju i pripremi sjemena za umjetnu oplodnju, dobivanju i presađivanju oplođenih jajnih stanica, skladištenju i distribuciji sjemena za umjetnu oplodnju, oplođenih jajnih stanica, te umjetnu oplodnju životinja, sprječavanje i otkrivanje nasljednih oboljenja životinja;
7. osiguravanje zoohigijenskih i drugih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta uzgoja i korištenja životinja i očuvanje zdravlja i pravilne ishrane, njege i držanja životinja;
8. veterinarska zaštita dobrobiti životinja;
9. opskrba veterinarskim lijekovima i veterinarsko-medicinskim sredstvima pri neposrednom pružanju usluga zaštite zdravlja životinja;

10. dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija, te radiološka dekontaminacija životinja, hrane za životinje, zemljišta, objekata, opreme i drugih predmeta;
11. veterinarska zaštita okoliša u svezi: zaštite zdravlja životinja u primjeni veterinarskih farmakoloških sredstava; uzgoja i držanju životinja i mogućih negativnih utjecaja na okoliš; te utilizacije lešina, konfiskata, nejestivih nusproizvoda klanja i otpadnih materija životinjskog podrijetla;
12. veterinarsko-stočarska naobrazba.

Članak 6. Zarazna oboljenja

Zarazna oboljenja životinja čije je sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje od interesa za Federaciju, pored onih koja su navedena u Prilogu I Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini i označenih kao oboljenja od posebnog interesa za Bosnu i Hercegovinu, su :

1	Bedrenica	Anthrax
2	Bjesnoća	Rabies (Lyssa)
3	Bruceloza	Brucellosis
4	Enzootska leukoza goveda	Leucosis enzootica bovim
5	Goveđa spongiformna encefalopatija	Encephalopathia spongiformis bov.
6	Trihineloza	Trichinellosis
7	Tuberkuloza	Tuberculosis
8	Pčelinja kuga (Američka trulež pčelinjeg legla)	American foulbrood
9	Zarazna hematopoetska nekroza riba	Infectious haematopoietic necrosis
10	Infektivna anemija kopitara	Equine infectious anaemia

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vlada Federacije BiH) može na prijedlog Federalnog ministarstva odrediti i druga zarazna oboljenja kao oboljenja od posebnog interesa za Federaciju.

Za provođenje mjera protiv zaraznih oboljenja od posebnog interesa za Federaciju, dio sredstava se osigurava u Proračunu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Proračun Federacije BiH).

U slučaju pojave nekog drugog zaraznog oboljenja, odnosno oboljenja čiji uzročnik još nije utvrđen, a koje se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Federaciji, federalni ministar poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva (u daljnjem tekstu: federalni ministar) može odrediti da se za zaštitu od takvog oboljenja primjenjuju sve ili pojedine mjere propisane ovim zakonom.

Članak 7. Epizootija

Epizootija u smislu ovoga zakona je pojava oboljenja ili uginuća većeg broja životinja od nekog zaraznog oboljenja, koje je neuobičajeno po broju slučajeva, vremenu i mjestu pojavljivanja ili zahvaćenoj vrsti životinja, kao i povećana učestalost oboljenja ili uginuća čiji je uzročnik privremeno neutvrđen.

Žarište oboljenja je pojava jednog ili više službeno potvrđenih slučajeva oboljenja na imanju ili području koje se nalazi na teritoriji Federacije.

Primarno žarište oboljenja je prvo izbijanje oboljenja na nekom području, ili izbijanje oboljenja koje nije epizootiološki vezano na prethodne pojave oboljenja na istom području.

Zaraženo područje u smislu ovoga zakona je područje na kojemu postoji jedan ili više izvora zaraze. Zaraženo područje određuje se u promjeru do 20 kilometara oko žarišta zaraze, ovisno od konfiguracije terena, bioloških uzroka i načina uzgoja životinja.

Ugroženo područje u smislu ovoga zakona je područje na koje se može prenijeti zarazno oboljenje iz zaraženog područja i na kojemu postoje uvjeti za širenje zaraznog oboljenja.

Članak 8.

Mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih oboljenja

Radi otkrivanja i sprječavanja pojave zaraznih oboljenja, ovisno o prirodi i razini opasnosti federalni ministar može narediti jednu ili više slijedećih mjera:

1. dijagnostičke i druge pretrage;
2. utvrđivanje uzročnika oboljenja i uginuća;
3. ubijanje i eutanaziju u dijagnostičke svrhe;
4. laboratorijsku pretragu sirovih koža na bedrenicu;
5. laboratorijsku pretragu vode;
6. laboratorijsku pretragu hrane za životinje u proizvodnji i prometu;
7. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju;
8. provođenje zoohigijenskih, zootehničkih i izolacijskih mjera;
9. sakupljanje i neškodljivo uklanjanje lešina, konfiskata i nejestivih nusproizvoda klanja;
10. posebno obilježavanje životinja;
11. ograničenje ili zabranu kretanja životinja i osoba;
12. podučavanje držatelja životinja;
13. u slučaju potrebe mogu se odrediti i druge mjere.

Naredbom iz stavka 1. ovoga članka određuju se mjere, uvjeti i način njihovog provođenja i financiranja.

Članak 9.

Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija

Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija se obavljaju na svim objektima, prostorima, prijevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije ili službenoj kontroli, te objektima, pašnjačkim i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija se obavljaju radi sprječavanja pojave i suzbijanja zaraznih oboljenja životinja i zoonoza, zaštite higijenske i zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, te veterinarske zaštite okoliša od zagađivanja patogenim mikroorganizmima i parazitima.

Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju moraju se koristiti tako da ne zagađuju okoliš.

Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju iz st. 1. i 2. ovoga članka obavljaju pravne osobe registrirane za tu djelatnost, pod uvjetom i na način koji propisuje federalni ministar.

Članak 10. Način osiguranja cjepiva

Vrste i količine cjepiva koje je potrebno osigurati za sprječavanje pojedinih naročito opasnih zaraznih oboljenja, kao i veterinarske organizacije koje su dužne nabaviti, uskladištiti i kontrolirati njihovu imunogenost, određuje federalni ministar.

Sredstva za nabavu, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u Proračunu Federacije BiH, obzirom na epizootiološku situaciju.

Članak 11. Praćenje stanja i kretanja zaraznih oboljenja

Federalno ministarstvo prati stanje, pojave i kretanja zaraznih oboljenja životinja na teritoriju Federacije o čemu svakog mjeseca izvješćuje Ured za veterinarstvo Bosne i Hercegovine i izdaje informativne biltene.

Radi sprječavanja širenja zaraznih oboljenja na susjedna epizootiološka područja federalni ministar može narediti da se određeno epizootiološko područje stavi pod pojačan veterinarski nadzor te da se provedu sve ili pojedine mjere propisane člankom 8. ovoga zakona.

Kantonalno ministarstvo prati stanje, pojave i kretanje zaraznih oboljenja životinja na području kantona o čemu izvješćuje Federalno ministarstvo najkasnije do petog u mjesecu za prethodni mjesec.

Članak 12. Obilježavanje životinja

Radi otkrivanja, sprječavanja i iskorjenjivanja zaraznih i parazitnih oboljenja i kontrole prometa goveda, ovaca, koza, svinja, konja i pasa provodi se obvezno obilježavanje i uvodi u centralnu bazu podataka.

Obilježavanje životinja iz stavka 1. ovoga članka provode veterinarske organizacije, a evidencije i unos podataka vrše Regionalni uredi za unos podataka.

Troškove obilježavanja životinja iz stavka 1. ovoga članka snose držatelji životinja.

Članak 13. Upisivanje pasa u registar

Upisivanje u registar i cijepljenje pasa je obvezno za sve držatelje pasa.

Pas mora biti obilježen mikročipom koji mora biti jedinstven na razini Bosne i Hercegovine, a držatelj mora imati propisanu ispravu o upisu i cijepljenje protiv bjesnoće.

Cijepljenje pasa, vođenje evidencije pasa, te izdavanje službene isprave o tome, vrše veterinarske organizacije.

Troškove upisa pasa, obveznog obilježavanja pasa i izdavanja službenih isprava snosi vlasnik životinje.

Sadržaj i oblik registra pasa, te isprave o obveznom upisu i provedenim mjerama, kao i oblik obveznog obilježja za pse, jedinstveni su za područje Bosne i Hercegovine.

Članak 14. Objekti za uzgoj životinja

Sve farme kopitara, goveda, ovaca, koza, svinja; peradi, kunića; valionice; farme za uzgoj divljači i krznara, uzgajališta puževa; ribnjaci i drugi objekti akvakulture, te karantenski objekti, prijevoznici, trgovci i sabirni centri kao i zoološki vrtovi moraju biti registrirani na osnovu uvjeta koje propisuje Vijeće Ministara Bosne i Hercegovine.

Članak 15. Registracija objekata

Objekti: klaonice za klanje papkara, kopitara, peradi, gajene divljači i kunića, za rasijecanje i pakovanje mesa papkara, kopitara, peradi, gajene divljači i kunića, za obradu, rasijecanje i pakovanje mesa divljači, za preradu mesa papkara, kopitara, peradi, kunića i divljači, za proizvodnju usitnjenog-oblikovanog mesa i polugotovih mesnih jela, za prepakiranje proizvoda životinjskog podrijetla, za proizvodnju ribljih proizvoda, za pripremu i preradu konzumnih školjki (uzgoj konzumnih školjki, prirodno prečišćavanje živih školjki, umjetno prečišćavanje školjki, otpremu živih konzumnih školjki, preradu školjki), za obradu i preradu žaba i puževa, za sakupljanje i sortiranje jaja, za preradu jaja, za obradu i preradu i skladištenje mlijeka, za preradu i skladištenje meda, za pripremu, doradu, preradu i skladištenje crijeva i želudaca papkara i kopitara, za topljenje i preradu masti i loja, za hlađenje, zamrzavanje i/ili uskladištenje namirnica životinjskog podrijetla, carinska skladišta, za proizvodnju namirnica koje sadrže više od 10% sastojaka životinjskog podrijetla, polupripremljenih mesnih jela odnosno mesnih proizvoda, za klanje i obradu riba i drugih konzumnih vodenih životinja pri ribogojilištima, moraju u pogledu lokacije za građenje, projektne dokumentacije, gradnje, tehničkog uređenja, opreme, načina rada, organizacije i provođenja samokontrole, stručnih uposlenika i higijene prema pojedinačnim djelatnostima proizvodnje udovoljavati veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i uvjetima veterinarske zaštite okoliša, odnosno moraju biti registrirani od strane nadležnog ministarstva.

Pravne osobe registrirane za proizvodnju namirnica životinjskog podrijetla u svojim objektima dužne su da:

- prije početka proizvodnje namirnica životinjskog podrijetla za tržište (javnu potrošnju) vrše pretrage sirovina namijenjenih za proizvodnju tih namirnica radi provjere njihove zdravstvene ispravnosti u ovlaštenom veterinarskom laboratoriju ;
- prije stavljanja u promet namirnica životinjskog podrijetla vrše njihove pretrage radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti;
- vode evidenciju o izvršenim pretragama.

Pravne osobe mogu da vrše za svoje potrebe pretrage iz stavka 2. al. 1. i 2. ovoga članka u vlastitom laboratoriju ako ispunjavaju uvjete u pogledu prostorija, opreme i kadra.

Zabranjeno je vršiti proizvodnju i promet namirnicama životinjskog podrijetla u prostorijama:

- koje su u neposrednoj blizini objekta, prostorija ili uređaja koji mogu negativno utjecati na zdravstvenu ispravnost namirnica životinjskog podrijetla;
- u kojima se drži roba koja može zagaditi namirnice životinjskog podrijetla, odnosno koja može prenijeti na te namirnice materije štetne po zdravlje ljudi.

Pravne osobe koje proizvode i stavljaju u promet namirnice životinjskog podrijetla dužne su da osiguraju osobama koje rade u proizvodnji i prometu namirnica životinjskog podrijetla i sirovina namijenjenih za proizvodnju namirnica životinjskog podrijetla:

- stjecanje potrebitih znanja o higijeni namirnica životinjskog podrijetla, sirovina namijenjenih za proizvodnju namirnica životinjskog podrijetla kao i osobnoj higijeni;
- potrebitu radnu odjeću.

Federalni ministar donosi rješenje o ispunjavanju propisanih veterinarsko- zdravstvenih uvjeta za izgrađene ili rekonstruirane objekte iz stavka 1. ovog članka, određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta, odobrava obavljanje pojedinačnih djelatnosti proizvodnje i trgovine, a na temelju mišljenja stručne veterinarske komisije koju imenuje posebnim rješenjem.

Službenu kontrolu u registriranim objektima sa utvrđenim veterinarskim kontrolnim brojem osigurava nadležno kantonalno ministarstvo.

Članak 16. Izgradnja objekata

Federalno ministarstvo je nadležno za izdavanje rješenja o usklađenosti s propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima u pogledu lokacije za izgradnju objekata iz čl.14.; 15.; 17. i 21. stavak 1. ovoga zakona.

Gradnja ili rekonstrukcija objekata iz čl. 14.; 15.; 17.; 21. i 23. stavak 1. ovoga zakona dopuštena je samo na temelju glavnog projekta za koji je izdano rješenje o usklađenosti s propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

Federalni ministar donosi rješenje o usklađenosti lokacije za izgradnju objekata i glavnog projekta za objekte iz čl. 14.; 15.; 17.; 21. i 23. stavak 1. ovoga zakona, na temelju mišljenja stručne komisije koju on obrazuje. Registar odobrenih objekata vodi se u Federalnom ministarstvu.

Općinski i kantonalni organi nadležni za izdavanje građevinske i uporabne dozvole za rad objekata iz čl.14.; 15.; 17.; 21. i 23. ovoga zakona ne mogu izdati istu dok se ne ispune uvjeti iz st. 2. i 3. ovoga članka.

Članak 17. Objekti za proizvodnju hrane za životinje

Objekti za proizvodnju hrane za životinje i sirovine, mješavine i objekti za uskladištenje moraju ispunjavati propisane veterinarsko-zdravstvene uvjete i uvjete veterinarske zaštite okoliša i biti registrirani.

Federalni ministar donosi rješenje o ispunjavanju veterinarsko-zdravstvenih uvjeta za izgrađene ili rekonstruirane objekte iz stavka 1. ovoga članka, određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta, na temelju mišljenja stručne veterinarske komisije koju obrazuje posebnim rješenjem.

Objekti iz stavka 1. ovoga članka s pripadajućim veterinarskim kontrolnim brojem vode su u registru odobrenih objekata u Federalnom ministarstvu.

Članak 18. Higijenska ispravnost vode

Voda za napajanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog podrijetla mora ispunjavati uvjete iz propisa o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće.

Članak 19. **Zdravstvena ispravnost hrane za životinje**

Zdravstveni pregled ispravnosti hrane za životinje obuhvaća hranu za životinje, sirovine i aditive koji služe za proizvodnju hrane za životinje, promet i uporabu hrane za životinje, te objekte u kojima se proizvodi i skladišti hrana za životinje.

Zabranjena je proizvodnja, promet i uporaba hrane za životinje i sirovina koje služe za njihovu proizvodnju ako u količinama većim od dopuštenih sadrže patogene bakterije, gljivice i njihove proizvode-metabolite (egzotoksine i endotoksine), hormone, antibiotike, pesticide, soli teških metala, radioaktivne materije i druge materije štetne za zdravlje životinja i posredno za zdravlje ljudi i hrane za životinje neodgovarajućeg sastava, što utječe na njenu biološku vrijednost i uporabljivost.

Za ishranu životinja može se staviti u promet samo sol koja je jodirana.

Članak 20. **Uzgoj rasplodnih životinja**

Uzgojno vrijedne rasplodne životinje, matična jata peradi, rasplodna jaja peradi, sjeme za umjetnu oplodnju, oplođene jajne stanice za oplodnju životinja, muška rasplodna grla i uzgoji kvalitetnih rasplodnih životinja moraju biti slobodni od zaraznih i drugih oboljenja.

Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetnu oplodnju i životinje za prirodni pripust, te plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih stanica mogu se koristiti samo ako su na temelju izvršenih mjera iz članka 8. ovoga zakona i odredaba Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini, slobodni od zaraznih i drugih oboljenja.

Sjeme za umjetnu oplodnju i oplođene jajne stanice moraju udovoljavati propisanim uvjetima u pogledu dobivanja, pripreme i razrjeđivanja, zdravstvene ispravnosti i biološke kakvoće, te biti obilježeni na propisani način.

Uvjete i način obilježavanja iz stavka 3. ovoga članka propisuje federalni ministar.

Članak 21. **Objekti za proizvodnju sjemena za UO**

Objekti za proizvodnju (dobivanje, priprema i razrjeđivanje), skladištenje i promet sjemena za umjetnu oplodnju i oplođenih stanica moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

Prethodnu veterinarsko-zdravstvenu suglasnost na lokaciju i projektnu dokumentaciju za izgradnju i rekonstrukciju objekata za proizvodnju sjemena, jajnih stanica i embriona rasnih životinja sukladno propisanim uvjetima, izdaje Federalno ministarstvo.

Federalni ministar donosi rješenje o ispunjavanju veterinarsko-zdravstvenih uvjeta za izgrađene ili rekonstruirane objekte iz stavka 1. ovoga članka, određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta, na temelju mišljenja stručne veterinarske komisije koju obrazuje posebnim rješenjem. Registar odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi se u Federalnom ministarstvu.

Članak 22. **Promet, obrada i skladištenje sirove kože, vune i krzna**

Objekti namijenjeni prometu, obradi i skladištenju sirove kože, vune i krzna moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

Pravne osobe i obrtnici, koji obavljaju djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože i krzna, dužne su sirove kože kopitara i papkara zaklanih bez veterinarsko-zdravstvenog pregleda ili sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzročnik uginuća skladištiti u posebnim prostorijama.

Goveđe, ovčje i kozje kože i kože kopitara, osim telećih, janjećih, jarećih i ždrjebećih koža, pravne i fizičke osobe iz stavka 2. ovoga članka ne mogu staviti u obradu i promet prije obavljene pretrage na bedrenicu.

Pravne osobe i obrtnici koji obavljaju djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože, vune i krzna dužne su označiti kože i krzna i voditi evidenciju o podrijetlu otkupljenih sirovina.

Način vođenja evidencije i obilježavanje iz stavka 4. ovoga članka propisuje federalni ministar.

Veterinarsko-zdravstvene uvjete koje moraju ispunjavati objekti za sakupljanje, konzerviranje, skladištenje ili preradu sirove kože, vune i krzna propisuje federalni ministar, uz prethodno pribavljeno mišljenje federalnog ministra prostornog uređenja i okoliša.

Članak 23.

Način registracije objekata za promet i skladištenje sirove kože, vune i krzna

Veterinarsko-zdravstvenu suglasnost za lokaciju, izgradnju i rekonstrukciju objekata iz članka 22. stavka 1. ovoga zakona, sukladno propisanim uvjetima, izdaje Federalno ministarstvo.

Federalni ministar donosi rješenje o ispunjavanju veterinarsko-zdravstvenih uvjeta za izgrađene ili rekonstruirane objekte iz stavka 1. ovoga članka, određuje veterinarski kontrolni broj odobrenog objekta, na temelju mišljenja stručne veterinarska povjerenstva koju obrazuje posebnim rješenjem. Registar odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi se u Federalnom ministarstvu.

Članak 24.

Rokovi za registraciju

Rješenjem o ispunjavanju propisanih uvjeta za objekte iz čl. 14, 15., 17., 21. i 22. ovoga zakona odobrava se vršenje djelatnosti i područje trgovanja. Rješenje se izdaje na period do četiri godine, računajući od dana pravosnažnosti rješenja.

Prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka, vlasnik registriranog objekta dužan je podnijeti zahtjev Federalnom ministarstvu za ocjenu daljeg udovoljavanja propisanih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta objekata iz stavka 1. ovoga članka.

Registrirani objekt iz stavka 1. ovoga članka ne smije početi sa obavljanjem nove djelatnosti proizvodnje bez prethodnog odobrenja Federalnog ministarstva.

Za objekte iz čl. 14, 15., 17., 21. i 22. ovoga zakona, Federalno ministarstvo može ukinuti svoje rješenje na osnovu izvještaja o izvršenim službenim kontrolama u kojima se ukazuje da postoje ozbiljni nedostaci ili da objekti ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, ili ako nisu otklonjeni nedostaci, koji mogu negativno utjecati na higijenu proizvodnje.

Članak 25.

Sumnja na zarazno oboljenje

Smatra se kako postoji sumnja na zarazno oboljenje kada se u stadu, jatu, dvorištu, drugom mjestu i prostoru gdje životinje privremeno ili stalno borave, pojave dva i više oboljenja ili uginuća s jednakim ili sličnim znacima, odnosno kada životinja naglo uquine bez vidljivog uzroka.

Držatelj životinja dužan je odmah ograničiti kretanje životinja za koje posumnja da su oboljele od zaraznog oboljenja, spriječiti kontakt ljudi i životinja sa na zarazno oboljenje sumnjivim životinjama, odnosno sa lešinom uginule životinje i obavijestiti najbližu veterinarsku organizaciju.

Veterinar koji izvrši pregled i postavi sumnju na zarazno oboljenje uzima detaljne anamnestičke podatke, uzima uzorke i šalje ih na laboratorijsku analizu i obavještava kantonalnog veterinarskog inspektora o postavljenoj sumnji na zarazno oboljenje.

Ovlašteni laboratorij koji vrši laboratorijsku pretragu dostavljenih uzoraka dužan je da kombinacijom propisanih i drugih metoda ispita dostavljeni uzorak i iskaže rezultate svoje pretrage na način propisan ISO/IEC 17025/2000 a nalaz dostavi veterinarskoj organizaciji od koje je uzorak poslan. U slučaju pozitivnog nalaza laboratorij je dužan izvijestiti Federalno ministarstvo, a Federalno ministarstvo o tome izvješćuje Ured za veterinarstvo Bosne i Hercegovine.

Kantonalni veterinarski inspektor po prijavi sumnje na zarazno oboljenje pismeno naređuje provođenje propisanih mjera držatelju životinja i veterinarskoj organizaciji, koje su na snazi do potvrđivanja ili otklanjanja sumnje na zarazno oboljenje te vrši epizotološko ispitivanje o čemu izvješćuje Federalno ministarstvo i nadležno kantonalno ministarstvo i Federalnu upravu.

U slučaju sumnje na zarazno oboljenje oboljenja navedenih u Prilogu I Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini i označenih kao oboljenja od posebnog interesa za Bosnu i Hercegovinu i oboljenja iz članka 6. ovog zakona, kantonalni inspektor sumnju prijavljuje Federalnom ministarstvu na način propisan od strane Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Članak 26.

Potvrđivanje zaraznog oboljenja

Utvrđivanje zaraznog oboljenja ili potvrđivanje sumnje na zarazno oboljenje vrši veterinar iz veterinarske organizacije na temelju laboratorijskog nalaza, kliničke slike i anamnestičkih podataka, postavljajući konačnu dijagnozu i o tome odmah obavještava kantonalnog veterinarskog inspektora na propisani način.

Kantonalno ministarstvo dužno je odmah poduzeti sve propisane mjere na sprječavanju širenja, suzbijanju i iskorjenjivanju zaraznog oboljenja i o tome izvijestiti Federalno ministarstvo .

Kantonalno ministarstvo u slučaju pojave zaraznih oboljenja navedenih u Prilogu I Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini i označenih kao oboljenja od posebnog interesa za Bosnu i Hercegovinu i oboljenja iz članka 6. ovoga zakona mora žurno, na najbrži mogući način izvijestiti Federalno ministarstvo koje izvješćuje Ured za veterinarstvo Bosne i Hercegovine. Kantonalno ministarstvo će Federalnom ministarstvu naknadno dostaviti pisanu prijavu.

O pojavi zaraznog oboljenja kantonalno ministarstvo dužno je na svom području izvijestiti sve veterinarske organizacije a u slučaju pojave zoonoza kantonalno ministarstvo je dužno izvijestiti i kantonalni organ uprave nadležan za djelatnosti zdravstva.

Članak 27.

Odjava zaraznog oboljenja

Kantonalno ministarstvo je dužno Federalnom ministarstvu odjaviti prestanak zaraznog oboljenja na propisani način, te o istom obavijestiti veterinarske organizacije na svom području.

Smatra se kako je zarazno oboljenje prestalo kad nakon liječenja i ozdravljenja, ubijanja, eutanazije, klanja ili uginuća posljednje oboljele životinje i kad nakon provedene završne dezinfekcije, odnosno dezinsekcije i deratizacije protekne najduže vrijeme inkubacije za dotično zarazno oboljenje.

Članak 28.

Mjere veterinarskih inspektora u slučaju pojave zaraznih oboljenja

Kada se utvrdi zarazno oboljenje i dok traje opasnost od zaraznih oboljenja, ovisno o stupnju opasnosti i prirodi zaraznog oboljenja na zaraženom području, nadležni veterinarski inspektor će narediti jednu ili više slijedećih mjera:

1. izdvajanje zdravih od oboljelih ili na oboljenje sumnjivih životinja;
2. zabranu ili ograničenje kretanja životinja;
3. zabranu održavanja stočnih sajмова, izložbi, sportskih natjecanja i drugih javnih smotri, zabranu rada tržnica i dogona;
4. zabranu obavljanja trgovine životinjama;
5. zabranu ili ograničenje trgovine proizvodima životinjskog podrijetla, hranom za životinje i drugim predmetima kojima se može prenijeti zarazno oboljenje;
6. zabranu klanja kopitara, papkara, peradi, kunića i divljači iz uzgoja;
7. zabranu, ograničenje ili pojačani odstrjel divljači;
8. ubijanje i eutanaziju ili u određenim slučajevima klanje oboljele i na zarazu sumnjive životinje;
9. popis životinja a prema potrebi njihovo posebno obilježavanje (izuzev onih obilježenih u sklopu AIMCS-a);
10. zabranu ili ograničenje proizvodnje životinja na određeno vrijeme;
11. liječenje, zaštitno cijepljenje i dijagnostičku pretragu;
12. ograničenje kretanja osoba koja dolaze u doticaj sa zaraženom ili na zarazu sumnjivom životinjom, te proizvodima životinjskog podrijetla koji potječu od takve životinje;
13. blokiranje zaraženog područja (zabranu ulaska i izlaska ljudi i životinja);
14. kastraciju oboljele životinje;
15. obveznu umjetnu oplodnju i zabranu prirodnog pripusta;
16. kontumac i neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka lualica;
17. zabranu selidbe i trgovine pčelinjih društava;
18. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju predmeta, opreme, objekata, prijevoznih sredstava te drugih mjesta, područja i površina na kojima je boravila zaražena ili na zarazu sumnjiva životinja, odnosno bili smješteni proizvodi životinjskog podrijetla dobivenih od takvih životinja;
19. zabranu izdavanja uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja i veterinarskih certifikata ili potvrda o zdravstvenoj ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla te drugih propisanih veterinarskih dokumenata;
20. sustavno suzbijanje prijenosnika zaraznog oboljenja;

21. osiguranje i održavanje higijenskih uvjeta u objektima za uzgoj i proizvodnju životinja, objektima za proizvodnju, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinjskog podrijetla, te prijevoznih sredstava;
22. privremenu zabranu rada u objektima u kojima se proizvode, prerađuju, skladište i stavljaju u promet proizvodi životinjskog podrijetla;
23. obvezno čuvanje životinja na ispaši ili žirenju odnosno zabrani ispaše ili žirenja na zaraženom, ugroženom ili na zarazu sumnjivom području.

Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se narediti i u slučaju neposredne opasnosti od zaraznog oboljenja.

U slučajevima posebnih okolnosti (elementarnih nepogoda ili epizootija i dr.) federalni ministar može odrediti i druge mjere i radnje koje nisu utvrđene ovim zakonom radi suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih oboljenja.

Članak 29. Određivanje zaraženog i ugroženog područja

Zaraženo i od zaraznog oboljenja ugroženo područje kantona (u daljnjem tekstu: ugroženo područje) određuje kantonalni ministar.

Ako kantonalni ministar ne odredi zaraženo i ugroženo područje to područje određuje federalni ministar.

Federalni ministar određuje zaraženo i ugroženo područje i u slučaju kada ono zahvata područje dva ili više kantona.

Članak 30. Krizni stožer

Kad se pojavi zarazno oboljenje koje se brzo širi i koje može nanijeti veliku ekonomsku štetu, kao i u slučajevima ugroženosti od pojave zaraznog oboljenja iz članka 6. ovoga zakona kantonalno ministarstvo dužno je aktivirati Krizni stožer za zarazna oboljenja i odrediti ekipe doktora veterinarske medicine i drugih uposlenika s epizootiološkog područja radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznog oboljenja.

Sastav, ovlaštenja, način rada i provođenja mjera od strane Kriznog stožera iz stavka 1. ovoga članka propisuje federalni ministar.

Članak 31. Dodatno angažiranje veterinaru

Kada na ugroženom području nema dovoljan broj doktora veterinarske medicine za uspješno suzbijanje zaraznog oboljenja iz članka 30. ovoga zakona, federalni ministar može s područja drugih kantona, ugovorom o povremenim i privremenim djelatnostima, angažirati potreban broj doktora veterinarske medicine i drugih uposlenika, i uputiti ih na ugroženo područje.

Doktori veterinarske medicine i drugi uposlenici dužni su sudjelovati u radu ekipa u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka i članka 30. ovoga zakona.

Osobe iz stavka 2. ovoga članka imaju pravo na naknadu za svoj rad, čiju visinu određuje federalni ministar.

Sredstva za isplatu naknada iz stavka 3. ovoga članka osiguravaju se iz Proračuna Federacije BiH.

Članak 32. Mjere ubijanja

Mjere ubijanja, eutanazije ili u određenim slučajevima klanja iz nužde zaraženih životinja, kao i uništavanje kontaminiranih predmeta naređuju se kad se zarazno oboljenje ne može uspješno i bez opasnosti od njegovog širenja suzbiti primjenom drugih mjera određenih ovim zakonom ili kad primjena drugih mjera za njegovo suzbijanje nema ekonomskog opravdanja odnosno kada je to propisano podzakonskim aktom.

Mjere iz stavka 1. ovoga članka naređuje kantonalni veterinarski inspektor odmah a najkasnije u roku od sedam dana od dana potvrde oboljenja o čemu izvještava federalnog veterinarskog inspektora. U slučaju da u određenom roku propisane mjere iz stavka 1. ovoga članka ne naredi kantonalni veterinarski inspektor naredit će ih federalni veterinarski inspektor. Troškovi za naknadu štete i provedene mjere će se osigurati u Proračunu Federacije BiH i proračunu kantona u omjeru 50:50 odsto.

Članak 33. Naknada štete

Za životinju koja je ubijena, eutanazirana, zaklana ili uginula zbog provedene naređene mjere, kao i za oštećene ili uništene predmete zbog provođenja naređenih mjera iz članka 28. ovoga zakona, držatelj životinje odnosno vlasnik predmeta ima pravo na naknadu u visini tržišne cijene, na dan izvršenja mjere.

Procjenu vrijednosti životinje i predmeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje povjerenstvo koje imenuje kantonalno ministarstvo, u čijem sastav se imenuje predstavnik Federalnog ministarstva i nadležni veterinarski inspektor.

Rješenje o naknadi štete i visini štete donosi kantonalni ministar na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka u roku 30 dana od dana izvršenja mjere iz čl. 28. i 32. ovoga zakona.

Članak 34. Uvjeti za naknadu štete

Držatelj životinje odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete iz članka 33. stavak 1. ovoga zakona ako:

1. pojavu zaraznog oboljenja nije prijavio u roku od 24 sata nakon pojave prvih simptoma odnosno nije postupio po naređenoj mjeri iz članka 28. ovoga zakona;
2. nije poduzeo propisane ili naređene mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih oboljenja propisanih ovim zakonom;
3. je dopremao životinju iz neugroženog u ugroženo područje ili iz ugroženog u neugroženo područje;
4. promet životinja obavljao suprotno odredbama čl. 37., 38., 39. i 40. ovoga zakona;
5. se zarazno oboljenje životinja pojavilo kod uvoza ili za vrijeme trajanja karantena uvezene životinje;
6. se zarazno oboljenje životinja pojavilo za vrijeme pašarenja i žirenja na zabranjenim površinama, odnosno ako se zarazno oboljenje pojavilo zbog nepoštivanja naređene mjere obveznog čuvanja životinja na ispaši ili žirenju;
7. je kod pčela oboljelih od pčelinje kuge tijekom oboljenja stariji od dva mjeseca.

Članak 35. **Učešće drugih organa vlasti u provođenju mjera**

Kantonalno ministarstvo ostvaruje suradnju sa službenim osobama nadležne policijske postaje i stožera – jedinice civilne zaštite na zaraženom – ugroženom području, koji u granicama svojih ovlaštenja pružaju kantonalnom ministarstvu pomoć pri blokiranju zaraženih mjesta i područja, ograničenju prometa životinja i oduzimanju životinja u slučajevima nelegalnog prometa, zabrani kretanja životinja i osoba na ugroženom području, kao i pri provođenju drugih mjera za zaštitu zdravlja ljudi i životinja od zaraznih oboljenja uključujući i mjere iz članka 32. ovoga zakona.

Članak 36. **Zaštita zdravlja životinja od drugih oboljenja**

Pod drugim oboljenjima životinja podrazumijevaju se sva nezarazna, parazitska i ostala oboljenja životinja, te organska oboljenja koja ugrožavaju zdravlje životinja i posredno preko proizvoda životinjskog podrijetla i zdravlje ljudi.

Zaštita zdravlja životinja od drugih oboljenja provodi se:

1. poduzimanjem mjera propisanih ovim zakonom;
2. primjenom znanstveno utvrđenih saznanja i praktično provjerenih sposobnosti u ustanovljavanju, liječenju i suzbijanju oboljenja.

III - VETERINARSKO - ZDRAVSTVENA PREVENTIVA U PROMETU I PROIZVODNJI

1. Pregled životinja i životinjskih proizvoda u prometu

Članak 37. **Svjedodžba o zdravstvenom stanju životinje**

U unutarnjem prometu držatelj životinja dužan je za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz uzgajališta i ribnjaka, pošiljke žaba, puževa, pčela, divljači, sjemena za umjetnu oplodnju, oplođene jajne stanice te embriona imati i na zahtjev ovlaštene osobe pokazati uvjerenje o zdravstvenom stanju životinje (u daljnjem tekstu: veterinarska svjedodžba) .

Držatelj životinja iz stavka 1. ovoga članka mora imati veterinarsku svjedodžbu u svim slučajevima kada se životinje otpremaju izvan epizootičkog područja, kao i u slučajevima:

1. za kopitare i papkare:
 - ako nema stalno prebivalište;
 - ako prodaje ili na drugi način otuđuje životinju;
 - ako životinju otprema na sezonsku ispašu, sajam, dogon, tržnicu i druga prodajna mjesta, izložbu, sportska natjecanja i druge javne smotre;
 - ako životinju otprema na klanje.
2. za perad, kuniće i divljač:
 - ako ih otprema na klaonicu radi klanja, ili kada divljač premješta u drugo lovište;
 - ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje ili otprema na sajam, tržnicu.
3. za žive ribe iz ribnjaka i uzgajališta:
 - ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje ili otprema na sajam, tržnicu.
4. za pošiljke živih puževa ako ih prodaje.
5. za pčele:

- ako ih prodaje ili na drugi način otuđuje;
- ako ih otprema na sezonsku ispašu.

U svim slučajevima kada se životinje otpremaju prijevoznim sredstvima, pored veterinarske svjedodžbe, pošiljku mora pratiti i potvrda o izvršenoj dezinfekciji vozila prije utovara.

Veterinarska svjedodžba je javna isprava koja sadrži podatke o držatelju životinje, te identitetu (obveznoj oznaci), podrijetlu i zdravstvenom stanju životinje.

Veterinarskom svjedodžbom se potvrđuje da u stadu, mjestu podrijetla ili boravka životinja iz stavka 1. ovoga članka nije utvrđeno postojanje zaraznih oboljenja koja se mogu prenijeti tim životinjama; da su životinje obuhvaćene provođenjem naređenih mjera na temelju članka 10. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini, za otkrivanje i sprječavanje zaraznih oboljenja; da su životinje za klanje obuhvaćene programom sustavnih pretraga na rezidue, kao i da je u životinja za klanje koje su bile liječene ili preventivno tretirane drugim farmakološkim sredstvima istekla propisana karenca.

Veterinarska svjedodžba se ne smije izdati ako je u mjestu podrijetla životinja iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno postojanje zaraznog oboljenja koje se može prenijeti tom vrstom životinja.

Članak 38. Način izdavanja veterinarske svjedodžbe

Veterinarsku svjedodžbu iz članka 37. ovoga zakona potpisuje doktor veterinarske medicine sa licencom za samostalni rad (u daljnjem tekstu: ovlašteni veterinar) uposlen u veterinarskoj organizaciji.

Federalno ministarstvo pojedinačnim aktom određuje ovlaštenog veterinara za potpisivanje veterinarske svjedodžbe iz članka 37. ovoga zakona na prijedlog veterinarske organizacije

Veterinarske organizacije dužne su voditi registar o izdanim veterinarskim svjedodžbama.

Veterinarska svjedodžba se izdaje samo na temelju dokaza o izvršenim propisanim i naređenim mjerama, te dijagnostičkim i drugim pretragama.

Za izdavanje veterinarske svjedodžbe plaća se naknada. Visinu naknade kao i način raspodjele naknade propisuje federalni ministar.

Članak 39. Unutarnji promet

Pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla, lešina, proizvoda od životinja namijenjenih neškodljivom uklanjanju, otpadne životinjske materije, u unutarnjem prometu koje se otpremaju prijevoznim sredstvom, mora pratiti potvrda o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla namijenjene ljudskoj prehrani, ili potvrda o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla namijenjene industrijskoj uporabi (u daljnjem tekstu: veterinarske potvrde).

Veterinarske potvrde iz stavka 1. ovoga članka se izdaju od strane službenog ili ovlaštenog veterinara, nakon obavljenog veterinarsko-zdravstvenog pregleda u sklopu službene kontrole, pri utovaru pošiljaka na mjestu proizvodnje ili skladištenja za svakog primatelja posebno.

Članak 40. Ograničenje prometa

Pošiljke uvezenih životinja, osim životinja za klanje, uvoznik mora poslije uvoza držati u karantenu zbog obavljanja laboratorijskih i dijagnostičkih pretraga i utvrđivanja zdravstvenog stanja životinja.

Životinje uvezene radi klanja moraju biti zaklane najkasnije 72 sata nakon prelaska državne granice u klaonici koja udovoljava uvjetima propisanim u članku 15. ovoga zakona.

Članak 41. Postupanje veterinarskog inspektora

Nadležni veterinarski inspektor kada utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama čl. 37., 38., 39.; 40. i 41. ovoga zakona, a životinje ne pokazuju sumnju, odnosno znakove zaraznog oboljenja, kao i da životinje i proizvodi životinjskog podrijetla ne potječu iz zaraženog ili na zarazu sumnjivog područja rješenjem može narediti da se:

1. izvrši istovar životinja koje ne pokazuju sumnju ili znakove poremećenog zdravlja i njihovo stavljanje u karantenu uz određivanje mjesta i uvjeta karantena, odnosno mjesta i uvjeta za privremeno uskladištenje, ako se radi o proizvodima životinjskog podrijetla, te vrstu pregleda i dijagnostičkih pretraga ili laboratorijskih analiza;
2. životinje, ako se ne raspolože s prikladnim karantenskim objektom ili je takvo rješenje racionalnije, a ne postoje razlozi za zabranu klanja, upute u najbližu klaonicu na klanje;
3. životinje ili proizvodi životinjskog podrijetla vrate u pratnji veterinarskog inspektora i policije u mjesto podrijetla i tamo podvrgnu odgovarajućem postupku sukladno ovom zakonu a da sve troškove u takvim slučajevima snosi vlasnik odnosno prijevoznik pošiljke.

Kada nadležni veterinarski inspektor utvrdi da je u promet stavljena pošiljka suprotno odredbama članka 40. ovoga zakona za koju se pri veterinarsko-inspekcijskom nadzoru utvrdi da potječe iz zaraženog područja, odnosno da postoji sumnja na zarazno oboljenje ili je potvrđeno da je prisutno zarazno oboljenje kod kojeg klanje nije dozvoljeno naredit će eutanaziju životinja, i neškodljivo uklanjanje lešina, odnosno neškodljivo uklanjanje proizvoda životinjskog podrijetla, konfiskata ili otpadne životinjske materije na trošak vlasnika pošiljke.

Nadležni organi koji učestvuju u kontroli prometa u slučaju kršenja odredaba čl. 37., 38., 39.; 40. i 41. ovoga zakona poduzet će sve mjere koje su propisane ovim i drugim zakonima koji tretiraju nelegalan promet roba.

Članak 42. Prijevozna sredstva

Fizičke odnosno pravne osobe koje obavljaju prijevoz pošiljki iz članka 40. ovoga zakona dužne su prijevozna sredstva kojima se otpremaju te pošiljke prije utovara, pretovara i nakon istovara očistiti i dezinficirati kod veterinarske organizacije ili druge pravne osobe koja je registrirana za obavljanje tih djelatnosti, o čemu ta organizacija ili osoba izdaje potvrdu.

Pratilac životinja u transportu ili prijevoznik koji vrši transport životinja obvezan je poznavati osnove dobrobiti životinja u transportu.

Članak 43. Pregled i kontrola

Životinje za klanje podliježu obveznom veterinarsko-zdravstvenom pregledu prije klanja, osim u slučaju klanja iz nužde.

Korisnik klaonice obavezan je prijaviti klanje životinja službenom ili ovlaštenom veterinaru najkasnije 24 sata prije početka klanja, osim u slučaju klanja iz nužde koje se obavlja izvan klaonice.

Meso i unutarnji organi životinja iz članka 3. točka 25. ovoga zakona, na liniji klanja podliježu službenoj kontroli radi ocjene higijenske ispravnosti za ljudsku uporabu.

Ovlaštenik prava lova obavezan je odstrjeljenu divljač prijaviti veterinarskoj inspekciji u roku od 12 sati nakon odstrjela, radi obavljanja pregleda i kontrole trupova, mesa i organa.

Službena kontrola uključuje i mlijeko, jaja, med, ribe, rakove, školjke, puževe i žabe, te proizvode od mesa, mlijeka, jaja, meda, ribe, rakova, školjaka, puževa i žaba odnosno i svih drugih prehrambenih proizvoda koji u svom sastavu sadrže više od 10% sastojaka životinjskog podrijetla u proizvodnji i uskladištenju u proizvodnim objektima i veterinarsko-inspekcijskom nadzoru u skladištima i prometu.

Službenom kontrolom i inspekcijskim nadzorom iz st. 1., 3., 4. i 5. ovoga članka utvrđuje se higijenska i zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi, koji se potom obilježavaju na propisani način.

Službenoj kontroli iz st. 3. i 5. ovoga članka podliježu i objekti iz članka 15. stavak 1. ovoga zakona, te sirovine, aditivi, dodatni sastojci, materijali za pakiranje i ostali pomoćni materijali koji se koriste u proizvodnji ili preradi proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi putem javne potrošnje.

Službena kontrola iz st. 1., 3., i 5. ovoga članka uključuje i laboratorijske pretrage na rezidue, te ostale zagađivače biološkog, kemijskog i radiološkog podrijetla štetne za ljudsko zdravlje.

Kontrola iz st. 1., 3., 5. i 8. ovoga članka uključuje i preglede koji se odnose na kakvoću, kao i tehničke normative i druge propise.

Sajmovi, tržnice, dražbe i druga mjesta za trgovinu životinjama, karantenski objekti i sabirni centri te objekti i mjesta za izložbe i sportska natjecanja i javne smotre moraju biti pod nadzorom i kontrolom veterinarske inspekcije.

O službenoj kontroli i inspekcijskom nadzoru iz ovog članka nadležna veterinarska inspekcija odnosno službeni ili ovlašteni veterinar vode službenu evidenciju i mjesečno o svom radu izvješćuju kantonalno ministarstvo i Federalno ministarstvo.

Članak 44. Proizvodnja u domaćinstvu

Službenoj kontroli iz članka 43. ovoga zakona ne podliježe obrada mlijeka i proizvodnja proizvoda od mlijeka, jaja i meda kada su ti proizvodi namijenjeni za ishranu ljudi putem potrošnje u osobnom domaćinstvu.

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka proizvodi od mlijeka, jaja i med namijenjeni javnoj potrošnji i prodaji na tržnicama podliježu veterinarsko-inspekcijskom nadzoru.

Proizvođači koji proizvode namirnice životinjskog podrijetla iz stavka 2. ovoga članka prije stavljanja u javnu potrošnju moraju imati potvrdu o zdravstvenom stanju životinja od kojih potječe proizvod kao i potvrdu da je proizvod ispitan u ovlaštenom laboratoriju najmanje jedanput mjesečno.

Veterinarske organizacije koje izdaju potvrdu o zdravstvenom stanju životinje moraju voditi upisnik takvih proizvođača i vršiti uvid u higijenu objekata i uvjeta proizvodnje najmanje dva puta godišnje o čemu sačinjavaju službenu zabilješku.

Članak 45. Postupak sa neispravnim pošiljkama

Životinje, proizvodi životinjskog podrijetla, meso te druge sirovine, aditivi i dodatni sastojci, koji služe u proizvodnji proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih ishrani ljudi, koji su nakon propisanog veterinarsko-inspekcijskog nadzora utvrđeni zdravstveno ili higijenski neispravnim, moraju se na propisani način obilježiti, zaplijeniti i neškodljivo uništiti. Uništenje vrši vlasnik o svom trošku po nalogu i u prisustvu nadležnog veterinarskog inspektora.

Higijenski neispravne smatraju se namirnice životinjskog podrijetla ako sadrže:

- patogene mikroorganizme ili patogene parazite, odnosno njihove izlučevine ili druge mikroorganizme, odnosno parazite i štetočine koji mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi;
- ako sadrže pesticide, metale, metaloide i druge otrovne supstancije, kemoterapeutike, anabolike i druge supstancije u količinama koje mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi;
- ako su mehanički zagađene primjesama koje mogu biti štetne za zdravlje ljudi;
- ako potječu od uginulih životinja ili od životinja oboljelih od oboljenja koja štetno utječu na zdravlje ljudi;
- ako sadrže aditive koji nisu dozvoljeni za proizvodnju namirnica ili ako sadrže nedozvoljene količine aditiva, ili ako su aditivi nepravilno uporabljeni;
- ako su im sastav ili organoleptička svojstva (ukus, miris, izgled) uslijed fizičkih, kemijskih, mikrobioloških ili drugih procesa izmijenjeni pa nisu upotrebljivi za ishranu;
- ako sadrže radionukleide iznad dozvoljene razine ili su ozračeni iznad razine označene propisima;
- ako zbog sastava ili drugih svojstava mogu štetno utjecati na zdravlje ljudi.

Higijenski neispravnim smatraju se i namirnice:

- kojima je istekao rok uporabe označen u deklaraciji ili im nedostaje deklaracija ili se iz deklaracije ne može utvrditi rok uporabe ili podrijetlo i sastav proizvoda ako se u promet stavljaju u originalnom pakiranju;
- koje nisu u originalnom pakiranju odnosno koje se prodaju u rasutom stanju (rinfuza) ako na ambalaži iz koje se prodaju nemaju podatke iz deklaracije.

Članak 46. Rezidue

Držatelji životinja, veterinarski uposlenici, te proizvođači proizvoda životinjskog podrijetla moraju se pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karence prigodom uporabe lijekova i drugih materija koje se mogu prenijeti na proizvode životinjskog podrijetla, kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua.

Proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni za ishranu ljudi, koji sadrže ili sadrže u količinama većim od dopuštenih rezidue i druge zagađivače škodljive za ljudsko zdravlje, ne smiju se stavljati u promet za javnu potrošnju.

IV - VETERINARSKA ZAŠTITA DOBROBITI ŽIVOTINJA

Članak 47. Zabrana mučenja životinja

Zabranjeno je zlostavljati i mučiti životinje tijekom uzgoja, držanja, korištenja, radne uporabe ili posebnih oblika školovanja (dresure).

Svaki držatelj životinja mora sa životinjom humano postupati i životinju zaštititi od patnji i bolova, te pravovremeno zatražiti veterinarsku pomoć.

Oboljeloj ili ozlijeđenoj životinji mora se, čim je to moguće prije, pružiti odgovarajuća veterinarska pomoć i potrebna njega, osim ako oboljenje ili ozljeda nisu takvi da životinju treba odmah eutanazirati.

Nastambe i objekti u kojima su smještene životinje moraju biti primjereni pripadnoj vrsti i kategoriji životinja, te opremljeni tako da mogu zadovoljiti biološke potrebe pripadne vrste i kategorije životinja.

Znanstveno-istraživačke probe na životinjama mogu se obavljati samo u zdravstveno-medicinskim, veterinarskim, farmakološkim i drugim znanstvenim ustanovama, a životinje se tijekom proba ne smiju izlagati mučenju i patnji.

V - ORGANIZIRANJE I PROVOĐENJE VETERINARSKE DJELATNOSTI

1. Utemeljenje i organiziranje veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova

Članak 48. Veterinarske organizacije

Veterinarsku djelatnost obavljaju veterinarske ambulante, veterinarske stanice, veterinarske bolnice, veterinarske klinike (u daljnjem tekstu: veterinarske organizacije) pod uvjetima i na način utvrđen ovim zakonom i čl. 51. i 52. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Na svakoj epizootiološkoj jedinici mora biti osigurana zaštita zdravlja životinja te provođenje djelatnosti veterinarskog javnog zdravstva.

Ako na epizootiološkoj jedinici nije osigurana zaštita zdravlja životinja ili provođenje djelatnosti veterinarskog javnog zdravstva, pravnu osobu za obavljanje veterinarske djelatnosti dužna je utemeljiti općina.

Članak 49. Registracija veterinarskih organizacija

Kantonalno ministarstvo donosi rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta u pogledu prostora, kadra i veterinarsko-tehničke opreme za veterinarske organizacije.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi kantonalni ministar na prijedlog stručnog povjerenstva koje na temelju uvida o stanju opreme i kadra predlaže vrste veterinarske djelatnosti koje veterinarska organizacija može vršiti. Jedna preslika rješenja dostavlja se Federalnom ministarstvu.

Na rješenje iz stavka 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu u roku 15 dana od dana prijema rješenja.

Federalno ministarstvo vodi upisnik svih registriranih veterinarskih organizacija na teritoriji Federacije.

Članak 50. Utemeljenje veterinarskih ustanova

Federacija je utemeljitelj Veterinarskog instituta Federacije i Centra za reprodukciju u stočarstvu Federacije

Kanton može utemeljiti Veterinarski zavod i Centar za reprodukciju i umjetnu oplodnju.

Dva ili više kantona mogu utemeljiti zajednički Veterinarski zavod, odnosno Centar za reprodukciju i umjetnu oplodnju.

Članak 51. Utemeljitelj

Utemeljitelj veterinarskih ustanova u vlasništvu Federacije je Vlada Federacije BiH.
Utemeljitelj veterinarskih ustanova u vlasništvu kantona je vlada kantona.

Članak 52. Registracija veterinarskih ustanova

Veterinarske ustanove moraju ispunjavati propisane uvjete u pogledu prostora, kadra i veterinarsko-tehničke opreme, uvjete veterinarske zaštite okoliša i biti registrirane.

Federalni ministar donosi rješenje za sve veterinarske ustanove iz stavka 1. ovoga članka na temelju mišljenja stručnog veterinarskog povjerenstva koje se obrazuje posebnim rješenjem.

Djelatnosti veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova

Članak 53. Veterinarska ambulanta i stanica

Veterinarske ambulante i stanice ovisno o opremljenosti i kadrovskoj osposobljenosti obavljaju ambulatno, u kućnim posjetima i u privrednim objektima sljedeće djelatnosti:

1. provode propisana preventivna cijepljenja, propisane dijagnostičke i druge pretrage radi zaštite zdravlja životinja i ljudi, te mjere za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih oboljenja i zoonoza;
2. provode preventivna cijepljenja, dijagnostičke i laboratorijske pretrage radi zaštite zdravlja životinja;
3. obavljaju preglede oboljelih životinja i razudbu lešina, ispitivanja uzročnika oboljenja ili uginuća životinja, temeljne laboratorijske pretrage, te promatranje životinja;
4. otkrivaju i prijavljuju pojavu zaraznog oboljenja ili sumnju na pojavu zaraznog oboljenja;
5. liječe oboljele životinje, obavljaju kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate na životinjama;
6. liječe neplodnost, te provode umjetnu oplodnju životinja i prijenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer);

7. provode mjere veterinarske zaštite okoliša radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih oboljenja životinja (dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju i radiološku dekontaminaciju) i zoonoza;
8. vode propisanu evidenciju i dokumentaciju;
9. izdaju uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja, potvrde o zdravstvenoj ispravnosti pošiljaka životinjskih proizvoda, sjemena za umjetnu oplodnju, oplođenih jajnih stanica i druge potvrde kada je to ovim zakonom određeno;
10. provode veterinarsko-stočarsku naobrazbu u pogledu očuvanja i unaprjeđenja zdravlja i reprodukcije životinja;
11. obavljaju propisane veterinarske preglede i kontrole;
12. provode obilježavanje životinja sukladno ovom zakonu i Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini, te vode propisanu evidenciju i upisnik obilježenih životinja; obavljaju i sve druge djelatnosti iz veterinarske djelatnosti propisane Zakonom o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Poslove iz stavka 1. toč. 2., 3., 4., 5., 6. i 10. ovoga članka obavljaju veterinarske stanice i veterinarske ambulante na zahtjev posjednika životinje

Poslove iz stavka 1. toč. 1., 7., 9., 11. i 12. ovoga članka može obavljati samo veterinarska ambulanta, odnosno veterinarska stanica koju na vrijeme od pet godina ovlasti Federalno ministarstvo kao ovlaštenu veterinarsku organizaciju.

Na epizootičkim područjima na kojima su ovlaštene dvije ili više veterinarskih organizacija, posjednik životinje ima pravo jedanput godišnje izabrati organizaciju za obavljanje pojedinih poslova iz stavka 3. ovoga članka, u opsegu i pod uvjetima koje propisuje federalni ministar.

Rješenje o povjeravanju poslova iz stavka 4. ovoga članka donosi federalni ministar.

U slučaju kada se utvrdi da veterinarska organizacija ili veterinarska ambulanta iz stavka 4. ovoga članka povjerene poslove obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, federalni ministar može staviti izvan snage rješenje o povjeravanju poslova.

Ovlaštena veterinarska organizacija iz stavka 3. ovoga članka mora osigurati obavljanje poslova svoje djelatnosti tijekom cijeloga dana i udovoljavati posebnim uvjetima koje propisuje Vijeće ministara BiH.

Postupak ovlašćivanja veterinarskih organizacija propisuje Federalno ministarstvo.

Članak 54. Veterinarska bolnica i klinika

Veterinarska bolnica odnosno klinika u okviru svoje djelatnosti obavlja stacionarno liječenje i njegu oboljelih i ozlijeđenih životinja.

Veterinarska bolnica odnosno klinika pored djelatnosti iz članka 54. ovoga zakona obavlja i slijedeće djelatnosti:

1. pregled oboljelih životinja i ispitivanje uzročnika oboljenja;
2. liječenje oboljelih životinja, te kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate;
3. savjetovanje držatelja životinja radi očuvanja zdravlja životinja;
4. vođenje propisanih evidencija i dokumentacija;
5. druge djelatnosti određene statutom sukladno odredbama ovoga zakona.

Članak 55. Veterinarski institut Federacije

Veterinarski institut Federacije obavlja slijedeće djelatnosti:

1. obavlja superanalize i vrši djelatnosti referentnih laboratorija;
2. obavlja laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja;
3. prati, analizira i proučava stanje u pogledu pojava, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja;
4. planira i predlaže preventivna cijepljenja, te dijagnostičke pretrage životinja;
5. planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih oboljenja životinja;
6. istražuje načine zaštite od zoonoza;
7. istražuje, unaprjeđuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i preveniranja zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja;
8. istražuje, unaprjeđuje, priprema i primjenjuje biološka i farmaceutska sredstva za dijagnostiku, preventivu i terapiju;
9. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja njihove zdravstvene ili higijenske ispravnosti;
10. istražuje, unaprjeđuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja;
11. istražuje, unaprjeđuje, priprema i primjenjuje nova imunobiološka sredstva za zaštitu zdravlja životinja;
12. prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša na zdravstveno stanje životinja;
13. istražuje zoohigijenske uvjete u objektima za uzgoj i stočarsku proizvodnju;
14. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla i vode;
15. obavlja laboratorijske pretrage na rezidue i druge biološki aktivne materije u životinjama, mesu, mlijeku i ostalim namirnicama životinjskog podrijetla;
16. obavlja kontrolu radioaktivnih materija na i u životinjama, mesu, mlijeku i proizvodima životinjskog podrijetla, hrani i vodi za životinje;
17. obavlja toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskog podrijetla, hrane i vode za životinje;
18. obavlja ispitivanja i kontrolu kakvoće lijekova za uporabu u veterinarstvu, u proizvodnji i prometu;
19. istražuje, unaprjeđuje i primjenjuje razvojne metode tehnologije i kontrole u svezi pregleda životinja i proizvoda životinjskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterinarstvu;
20. pruža stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i držateljima životinja, te proizvođačima namirnica životinjskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterinarstvu;
21. obavlja i druge djelatnosti sukladno ovom zakonu.

Članak 56.

Centar za reprodukciju u stočarstvu

Centar za reprodukciju u stočarstvu Federacije i kantona obavlja slijedeće djelatnosti:

1. proizvodi uzgojno valjane životinje;
2. proizvodi, priprema, skladišti i stavlja u promet sjeme za umjetnu oplodnju životinja i oplođene jajne stanice;
3. obavlja prijenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer);
4. obavlja djelatnosti uvoza i izvoza sjemena za umjetnu oplodnju životinja i oplođenih jajnih stanica;
5. obavlja reprodukcijско testiranje rasplodnjaka;

6. obavlja umjetnu oplodnju životinja;
7. organizira provođenje umjetne oplodnje životinja na određenom području ili provodi umjetnu oplodnju životinja po nalogu i posebnom ovlaštenju Federalnog ministarstva;
8. provodi umjetnu oplodnju životinja na određenom području putem posebno organizirane službe za reprodukciju;
9. pruža stručnu pomoć u provođenju umjetne oplodnje i suzbijanja neplodnosti životinja;
10. obavlja djelatnosti kontrole i zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reproduksijske sposobnosti;
11. obavlja djelatnost kontrole, laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetnu oplodnju i oplođenih jajnih stanica;
12. provodi stručnu naobrazbu doktora veterinarske medicine i veterinarskih uposlenika, te uzgajivača životinja za umjetnu oplodnju i reprodukciju životinja;
13. provodi informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja;
14. prati, proučava i znanstveno istražuje pitanja u svezi razmnožavanja i genetike u životinja;
15. obavlja i druge djelatnosti utvrđene statutom u svezi unaprjeđenja veterinarstva i stočarstva.

Uvjete i način vršenja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka propisuje federalni ministar.

Članak 57. Veterinarski zavodi kantona

Veterinarski zavodi kantona obavljaju slijedeće djelatnosti:

1. prate, analiziraju i proučavaju stanje u pogledu pojave, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja i zoonoza;
2. obavljaju laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja i zoonoza;
3. prate i analiziraju preventivna i zaštitna cijepljenja i dijagnostičke pretrage životinja;
4. planiraju i organiziraju mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih oboljenja životinja;
5. obavljaju laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla i vode radi utvrđivanja zdravstvene ili higijenske ispravnosti i kakvoće;
6. prate, analiziraju i ocjenjuju utjecaj okoliša na zdravstveno stanje životinja;
7. obavljaju laboratorijske pretrage rezidua i drugih biološki aktivnih materija u životinjama, proizvodima životinjskog podrijetla, hrani i vodi za životinje;
8. obavljaju toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje;
9. pružaju stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i proizvođačima proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje kao i po pozivu istih obavljaju specijalističke djelatnosti;
10. obavljaju i druge djelatnosti sukladno ovom zakonu i Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Članak 58. Zabrana rada veterinarskih organizacija

Veterinarskoj organizaciji privremeno se zabranjuje rad ako nadležni veterinarski inspektor utvrdi:

1. povrede zakonitosti u radu koje utječu da uvjeti pružanja veterinarske zaštite nisu sukladni odredbama ovoga zakona i aktima donesenim na temelju zakona;

2. bitne propuste u liječenju i drugim mjerama veterinarske zaštite.

Ukoliko veterinarska organizacija u propisanom roku nije otklonila utvrđene nedostatke izriče joj se mjera zabrane rada.

Veterinarskoj organizaciji zabranjuje se rad i kada su povrede iz stavka 1. ovoga članka dovele do ozbiljnijih posljedica po zdravlje i život građana, odnosno životinja, u kojem slučaju se ne može veterinarskoj organizaciji ostaviti rok za otklanjanje tih nedostataka.

Članak 59. Evidencije i izvješća

Veterinarske organizacije dužne su voditi propisane evidencije i upisnike o svim izvršenim aktivnostima iz domena veterinarske djelatnosti.

Sadržaj i oblik evidencija i upisnika za potrebe baza podataka i informacijskog sustava koji će se voditi u Federalnom ministarstvu propisuje federalni ministar.

Veterinarske organizacije dužne su kantonalnom ministarstvu podnositi izvješća o obavljanju veterinarske djelatnosti.

Veterinarske ustanove dužne su Federalnom ministarstvu podnositi izvješća o svim obavljenim dijagnostičkim pretragama o kojima vodi propisanu evidenciju.

Veterinarska inspekcija, službeni i ovlašteni veterinari dužni su kantonalnom ministarstvu i Federalnom ministarstvu podnositi izvješća o obavljenom nadzoru i kontroli.

Kantonalna ministarstva dužna su Federalnom ministarstvu podnositi izvješća o obavljanju djelatnosti iz djelokruga veterinarstva, utvrđenih ovim zakonom.

Sadržaj, oblik i način podnošenja izvješća iz ovoga članka, te rokove njihovog dostavljanja propisuje federalni ministar.

Članak 60. Veterinarski uposlenici

Veterinarske djelatnosti iz članka 51. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini obavljaju doktori veterinarske medicine.

Djelatnosti tehničke prirode, umjetnu oplodnju, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju, te higijeničarske i druge djelatnosti veterinarstva koji nisu sadržani u odredbi stavka 1. ovoga članka obavljaju veterinarski tehničari po nalogu doktora veterinarske medicine i prema pravilima struke.

Veterinarski bolničari obavljaju pomoćne djelatnosti u veterinarstvu, prema uputstvima i pod nadzorom doktora veterinarske medicine.

Članak 61. Pripravnički odnosno volonterski staž

Doktori veterinarske medicine i veterinarski tehničari obvezni su nakon okončanog školovanja obaviti pripravnički, odnosno volonterski staž.

Pripravnički odnosno volonterski staž je organizirani oblik stručnog osposobljavanja veterinarskih uposlenika za samostalan rad koji se obavlja pod nadzorom.

Pripravnički odnosno volonterski staž za doktora veterinarske medicine traje jednu godinu, a za veterinarske uposlenike srednje stručne spreme šest mjeseci.

Pripravnički odnosno volonterski staž obavlja se u veterinarskim organizacijama i veterinarskim ustanovama.

Članak 62. Stručni ispit

Nakon obavljenog pripravničkog, odnosno volonterskog staža doktori veterinarske medicine i veterinarski tehničari polažu stručni ispit pred ispitnim povjerenstvom Federalnog ministarstva.

Veterinarski uposlenici nakon položenog stručnog ispita stječu odobrenje za samostalan rad.

Sastav ispitnog povjerenstva, program i način polaganja stručnog ispita, visinu troškova kao i obrazac uvjerenja o položenom stručnom ispitu propisuje federalni ministar.

Sredstva uplaćena za polaganje stručnog ispita su javni prihod Proračuna Federacije BiH.

VI - NAKNADE I TROŠKOVI

Članak 63. Naknade

Za obavljene obvezne veterinarsko-zdravstveni pregled i izdavanje veterinarske svjedodžbe ili obavljene službene kontrole i izdavanje veterinarskih potvrda plaća se naknada.

Visinu naknade utvrđuje Vlada Federacije BiH na prijedlog Federalnog ministarstva.

Način prikupljanja i plaćanja naknada iz stavka 1. ovoga članka propisuje federalni ministar.

Članak 64. Naknade koje određuje kanton

Kantonalno ministarstvo utvrđuje visinu naknade za:

1. upisivanje pasa u poseban upisnik,
2. neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih nusproizvoda životinjskog podrijetla i konfiskata,
3. neškodljivo uklanjanje pasa i mačaka lualica.

Sredstva ostvarena od naknade iz stavka 1. točka 1. ovoga članka prihod su veterinarske organizacije, a sredstva ostvarena od naknada za djelatnosti iz stavka 1. toč. 2. i 3. ovoga članka prihod su pravne osobe koja obavlja tu djelatnost.

Članak 65. Troškovi

Držatelj životinja snosi troškove za obvezna preventivna cijepljenja i dijagnostičke pretrage za oboljenja koja su propisana ili naređena sukladno ovom zakonu i čl. 4. i 9. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Držatelj životinje snosi troškove neškodljivog uklanjanja lešina, dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja, u slučajevima koji se ne odnose na mjere otkrivanja i sprječavanja zaraznih oboljenja predviđenih ovim zakonom i Zakonom o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Članak 66.

Obveze Federacije

U Proračunu Federacije BiH osiguravaju se sredstva za:

- sistematično praćenje stanja zaraznih oboljenja;
- sistematično otkrivanje, sprječavanje i suzbijanje zaraznih oboljenja navedenih u Prilogu I Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini i označenih kao oboljenja od posebnog interesa za Bosnu i Hercegovinu i oboljenja iz članka 6. ovoga zakona, te blokiranje zaraženih i ugroženih područja;
- program za opću zaštitu od zoonoza;
- sprječavanje zaraznih oboljenja u slučajevima prirodnih i drugih nezgoda;
- rad regionalnih ureda za unos podataka sukladno članku 16. točki 3. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini;
- troškove ekipa doktora veterinarske medicine i drugih veterinarskih uposlenika u slučajevima formiranja federalnog kriznog stožera;
- troškove rada federalnog veterinarskog instituta;
- isplatu dijela naknade troškova za provedene mjere i ubijene životinje i uništene predmete tokom naređenih mjera iz članka 28. stavak 1. točka 8. ovoga zakona.

Članak 67. Obveze kantona

U proračunu kantona osiguravaju se sredstva za:

- isplatu naknada za ubijene ili zaklane životinje i uništene predmete tijekom provođenja naređenih mjera;
- podmirenje dijela troškova za prevenciju, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih oboljenja životinja;
- podmirenje dijela troškova za umjetnu oplodnju krava, obilježavanje životinja i drugih zootehničkih i zoohigijenskih mjera;
- podmirenje dijela troškova provođenja mastitis testa;
- za podmirenje troškova proisteklih povodom provođenja mjera određenih Programom mjera za suzbijanje zaraznih oboljenja od interesa za kanton.

VII - SLUŽBENA KONTROLA

Članak 68. Službena kontrola

Službenu kontrolu u registriranim objektima većeg obima proizvodnje i šireg područja trgovanja vrše službeni veterinari, a u objektima manjeg obima proizvodnje i ograničenog područja trgovanja vrše ovlaštene veterinari.

Službene kontrole u objektima za klanje životinja i proizvodnju namirnica životinjskog podrijetla i hrane za životinje moraju obuhvatiti sve aspekte koji su značajni za zaštitu zdravlja ljudi i životinja te dobrobiti životinja, (održavanje visoke razine veterinarsko-zdravstvenih uvjeta i higijene objekta, opreme, pribora, uposlenika; kontrola procesa proizvodnje od ulaska sirovine do gotovog proizvoda, uvjeta skladištenja i otpreme gotovih proizvoda i izdavanja veterinarske potvrde o veterinarsko-zdravstvenoj ispravnosti gotovog proizvoda).

Osobe koje vrše službenu kontrolu dužne su voditi svu propisanu evidenciju vezanu za djelokrug rada kontroliranog objekta o čemu mjesečno dostavljaju izvješća kantonalnom ministarstvu i nadležnoj upravi za inspekcijske djelatnosti. Kantonalno ministarstvo je dužno da na temelju mjesečnih izvješća sačini tromjesečna izvješća o radu objekata iz stavka 2. ovoga članka i dostavi Federalnom ministarstvu.

Članak 69. Službeni veterinar

U registriranim objektima većeg obima proizvodnje i šireg područja trgovanja službeni veterinar obavlja stalnu službenu kontrolu :

1. nad ulaskom sirovine, procesa proizvodnje i finalnog proizvoda u objektima za klanje životinja; u objektima za obradu, preradu mesa, mlijeka, ribe, meda, jaja i drugih proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi;
2. nad načinom održavanja prostorija i opreme;
3. nad procesom prije-operativne, operativne i post-operativne higijene;
4. nad osobnom higijenom;
5. nad prehrambenim proizvodima koji ulaze i izlaze iz gospodarskog društva i cjelokupnom popratnom dokumentacijom;
6. nad korištenjem aditiva.

U okviru službene kontrole službeni veterinar obavlja i slijedeće poslove:

1. uzima uzorke sirovina i gotovih proizvoda, aditiva i otpadaka radi provjere da li odgovaraju propisima o zdravstvenoj ispravnosti;
2. propisuje veterinarski red u objektima;
3. provjerava da li postupci prehrambenog proizvođača kontinuirano ispunjavaju zahtjeve vezano za prikupljanje, prijevoz, skladištenje, obradu, preradu i korištenje ili odlaganje životinjskih nusproizvoda, uključujući specificirani rizični materijal, za što je odgovoran prehrambeni proizvođač;
4. provjerava da li postupci prehrambenog proizvođača, pored općih zahtjeva o poslovnim revizijama principa na osnovu HACCP-a, jamče, u najvećoj mogućoj mjeri, da meso:
 - a. ne sadrži pato-fiziološke abnormalnosti ili promjene,
 - b. ne nosi fekalnu ili drugu kontaminaciju,
 - c. ne sadrži specificirani rizični materijal, te da je proizvedeno sukladno s propisima o TSE-u;
5. provjerava informacije o prehrambenom lancu;
6. provjerava obuku o higijeni i radnim postupcima;
7. provjerava efikasnost zaštite od štetočina;
8. provjerava kontrolu kakvoće vode;
9. provjerava proces kontroliranja temperature.
10. pregleda životinje prije i poslije klanja;
11. provodi dodatna pretrage u svim slučajevima kada organoleptički pregled nije dovoljan za ocjenu zdravstvene ispravnosti i obustavlja dalji promet do konačnih rezultata analize;
12. daje ocjenu uporabljivosti proizvoda i vrši njegovo obilježavanje na propisani način;
13. određuje i način osposobljavanja uvjetno uporabljivih proizvoda životinjskog podrijetla i način neškodljivog uklanjanja higijenski neispravnih proizvoda za ljudsku uporabu;
14. nakon sagledavanja uspješnosti provedene sanitacije djelatnih prostorija, opreme i pribora dozvoljava njihovu uporabu u procesu proizvodnje.

Službeni veterinar na temelju pregleda i praćenja toka proizvodnje i eventualnih drugih ispitivanja, izdaje certifikat o zdravstvenoj ispravnosti robe životinjskog podrijetla za pošiljke namijenjene izvozu odnosno potvrdu o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla koja pošiljku prati u unutarnjem prometu.

Članak 70. Obveze službenog veterinara

U provođenju službene kontrole iz članka 68. ovoga zakona službeni veterinar će:

1. obustaviti istovar životinja u depo klaonice ukoliko pošiljka nije praćena propisanom veterinarskom dokumentacijom;
2. obustaviti klanje životinja čije zdravstveno stanje i kondicija odstupa od propisanog;
3. izdvojiti sve promijenjene organe, nejestive dijelove i konfiskate namijenjene neškodljivom uništenju;
4. obustaviti istovar sirovine ako je ne prati propisana dokumentacija;
5. obustaviti uporabu sirovine ako ista ne odgovara propisanim uvjetima o zdravstveno-higijenskoj ispravnosti;

U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka službeni veterinar ima obvezu sačiniti zapisnik i odmah izvijestiti nadležnog veterinarskog inspektora koji će poduzeti mjere u okviru svoje nadležnosti.

Kada službeni veterinar prilikom vršenja pregleda životinje prije i poslije klanja posumnja da je prisutan uzročnik nekog zaraznog oboljenja sa liste A i B, dužan je o tome izvijestiti kantonalnog veterinarskog inspektora i poduzeti sve mjere predostrožnosti kako bi spriječio širenje zaraze sukladno ovom zakonu i njegovim podzakonskim aktima.

Službeni veterinar obavezan je voditi propisane evidencije i dostavljati mjesečne izvještaje kantonalnom ministarstvu i nadležnoj upravi za inspekcijske djelatnosti.

Članak 71. Ovlašteni veterinar

U registriranim objektima manjeg obima proizvodnje i ograničenog područja trgovanja ovlašteni veterinar obavlja stalnu službenu kontrolu:

1. nad ulaskom sirovine, procesa proizvodnje i finalnog proizvoda u objektima za klanje životinja; u objektima za obradu, preradu mesa, mlijeka, ribe, meda, jaja i drugih proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi;
2. nad načinom održavanja prostorija i opreme;
3. nad procesom prije-operativne, operativne i post-operativne higijene;
4. nad osobnom higijenom;
5. nad prehrambenim proizvodima koji ulaze i izlaze iz gospodarskog društva i cjelokupnom popratnom dokumentacijom;
6. nad korištenjem aditiva.

U okviru službene kontrole ovlašteni veterinar obavlja i slijedeće poslove:

1. uzima uzorke sirovina i gotovih proizvoda, aditiva i otpadaka radi provjere da li odgovaraju propisima o zdravstvenoj ispravnosti;
2. propisuje veterinarski red u objektima;
3. provjerava da li postupci prehrambenog proizvođača kontinuirano ispunjavaju zahtjeve vezano za prikupljanje, prijevoz, skladištenje, obradu, preradu i korištenje ili odlaganje životinjskih nusproizvoda, uključujući specificirani rizični materijal, za što je odgovoran prehrambeni proizvođač;

4. provjerava da li postupci prehrambenog proizvođača, pored općih zahtjeva o poslovnim revizijama principa na osnovu HACCP-a, jamče, u najvećoj mogućoj mjeri, da meso:

- a. ne sadrži pato-fiziološke abnormalnosti ili promjene,
- b. ne nosi fekalnu ili drugu kontaminaciju,
- c. ne sadrži specificirani rizični materijal, te da je proizvedeno u skladu s propisima o TSE-u;

5. provjerava informacije o prehrambenom lancu;

6. provjerava obuku o higijeni i radnim postupcima;

7. provjerava efikasnost zaštite od štetočina;

8. provjerava kontrolu kakvoće vode;

9. provjerava proces kontroliranja temperature.

10. pregleda životinje prije i poslije klanja;

11. provodi dodatna pretrage u svim slučajevima kada organoleptički pregled nije dovoljan za ocjenu zdravstvene ispravnosti i obustavlja dalji promet do konačnih rezultata analize;

12. daje ocjenu uporabljivosti proizvoda i vrši njegovo obilježavanje na propisani način;

13. određuje način osposobljavanja uvjetno uporabljivih proizvoda životinjskog podrijetla i način neškodljivog uklanjanja higijenski neispravnih proizvoda za ljudsku uporabu;

14. nakon sagledavanja uspješnosti provedene sanitacije djelatnih prostorija, opreme i pribora dozvoljava njihovu uporabu u procesu proizvodnje.

Ovlašteni veterinar na temelju pregleda i praćenja toka proizvodnje i eventualnih drugih ispitivanja, izdaje potvrdu o zdravstvenom stanju pošiljke proizvoda životinjskog podrijetla koja pošiljku prati u unutarnjem prometu.

Članak 72.

Obveze ovlaštenog veterinara

U provođenju službene kontrole iz članka 68. ovoga zakona ovlašteni veterinar će:

1. obustaviti istovar životinja u depo klaonice ukoliko pošiljka nije praćena propisanim veterinarskom dokumentacijom;
2. obustaviti klanje životinja čije zdravstveno stanje i kondicija odstupa od propisanog;
3. izdvojiti sve promijenjene organe, nejestive dijelove i konfiskate namijenjene neškodljivom uništenju;
4. obustaviti istovar sirovine ako je ne prati propisana dokumentacija;
5. obustaviti uporabu sirovine ako ista ne odgovara propisanim uvjetima o zdravstveno-higijenskoj ispravnosti.

U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka ovlašteni veterinar ima obvezu sačiniti zapisnik i odmah izvijestiti nadležnog veterinarskog inspektora koji će poduzeti mjere u okviru svoje nadležnosti.

Kada ovlašteni veterinar prilikom vršenja pregleda životinje prije i poslije klanja posumnja da je prisutan uzročnik nekog zaraznog oboljenja sa liste A i B, dužan je o tome izvijestiti kantonalnog veterinarskog inspektora i poduzeti sve mjere predostrožnosti kako bi spriječio širenje zaraze sukladno ovom zakonu i njegovim podzakonskim aktima.

Ovlašteni veterinar obavezan je voditi propisane evidencije i dostavljati mjesečne izvještaje kantonalnom ministarstvu i nadležnoj upravi za inspekcijske djelatnosti.

VIII - NADZOR NAD PROVOĐENJEM ZAKONA

Članak 73. Zajedničke odredbe

Federalno ministarstvo vrši upravni nadzor nad primjenom ovoga zakona i propisa donesenih na temelju ovoga zakona u veterinarskim organizacijama i veterinarskim ustanovama koji su ovim zakonom stavljeni u nadležnost Federacije, kao i upravni nadzor u obavljanju djelatnosti određenih ovim zakonom koji predstavljaju vršenje javnih ovlasti.

Federalno ministarstvo vrši i nadzor nad kantonalnim ministarstvima u dijelu izvršavanja federalne politike i provođenja mjera za otkrivanje, sprječavanje i iskorjenjivanje zaraznih oboljenja životinja utvrđenih ovim zakonom od interesa za Federaciju.

Kantonalno ministarstvo vrši upravni nadzor nad provođenjem ovog zakona i propisa donesenih na temelju ovoga zakona u veterinarskim organizacijama, veterinarskim ustanovama, i stručnim službama koji su ovim zakonom stavljeni u nadležnost kantona.

Članak 74. Inspekcijski nadzor

Inspekcijski nadzor prema ovom Zakonu i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona obavljaju federalni i kantonalni veterinarski inspektori.

Inspekcijski nadzor u svrhu kontrole izvršavanja odredaba ovoga zakona i Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini te propisa donesenih na temelju ovih zakona vrši se: nad objektima, opremom, uvjetima i načinom rada veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova u obavljanju veterinarske djelatnosti; nad provođenjem naređenih mjera za sprječavanje, otkrivanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih oboljenja životinja; nad sredstvima za prijevoz i uvjetima prijevoza, te objektima, uvjetima i opremom za proizvodnju i promet životinja i proizvoda životinjskog podrijetla; nad dobivanjem, proizvodnjom i skladištenjem sjemena za umjetnu oplodnju i oplođenih jajnih stanica, nad uvjetima skladištenja i uporabe veterinarskih lijekova i pomoćnih ljekovitih sredstava, nad zdravstvenom ispravnošću hrane i vode za životinje, kao i nad svim objektima, sredstvima, predmetima i opremom koji mogu biti prenositelji zaraznih oboljenja životinja ili na drugi način ugrožavati njihovo zdravlje i zdravlje ljudi.

Veterinarske organizacije, veterinarske ustanove kao i pravne i fizičke osobe te obrtnici koji se bave uzgojem, prometom životinja te proizvodnjom i preradom, skladištenjem i prometom namirnica životinjskog podrijetla i hrane za životinje dužne su omogućiti obavljanje inspekcijskog nadzora i dati sve potrebne informacije i podatke od značaja za obavljanje tog nadzora.

Organ uprave u čijem sastavu se nalazi inspektor obvezan je osigurati sredstva i opremu za rad veterinarskog inspektora.

Članak 75. Uvjeti za veterinarskog inspektora

Za federalnog veterinarskog inspektora može se postaviti osoba koja pored općih uvjeta propisanih zakonom ispunjava i slijedeće uvjete:

1. ima visoku stručnu spremu veterinarske struke;
2. ima položen stručni ispit za doktore veterinarske medicine;
3. položen stručni upravni ispit za rad u organima uprave;
4. položen stručni inspektorski ispit;
5. ima najmanje pet godina radnog staža u struci.

Za kantonalnog inspektora može se postaviti osoba koja, pored općih uvjeta, ispunjava i posebne uvjete iz stavka 1. toč. 1., 2.; 3. i 4. ovoga članka, te ima najmanje tri godine radnog staža u struci.

Za službenog i ovlaštenog veterinara može se postaviti osoba koja, pored općih uvjeta, ispunjava i posebne uvjete iz stavka 1. toč. 1., 2. i 3. ovoga članka, te ima najmanje tri godine radnog iskustva u struci.

Članak 76. Mogućnost žalbe na rješenje veterinarskog inspektora

Protiv rješenja kantonalnog veterinarskog inspektora može se izjaviti žalba Federalnoj upravi za inspekcijske djelatnosti u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Protiv rješenja federalnog veterinarskog inspektora može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba na rješenje iz st. 1 i 2. odlaže izvršenje rješenja, osim u slučajevima poduzimanja hitnih mjera zbog ugroženosti zdravlja ljudi i životinja ili nastanka veće materijalne štete.

Članak 77. Uzimanje službenih uzoraka

Kad je za izvršavanje djelatnosti inspekcijskog nadzora potrebno uzeti uzorke i izvršiti analizu veterinarski će inspektor sukladno ovom zakonu i drugim propisima, uzeti uzorke (u daljnjem tekstu: službeni uzorak) i dati ih na laboratorijske pretrage.

Veterinarski inspektor dužan je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti stranku, da ima pravo zahtijevati superanalizu, i u tom slučaju će istodobno s uzimanjem uzoraka za analizu uzeti i uzorak za superanalizu.

O rezultatu analize veterinarski inspektor je dužan bez odgađanja izvijestiti stranku kod koje su uzorci uzeti.

Stranka nezadovoljna rezultatima analize može u roku 15 dana, od dana prijema obavijesti o rezultatu analize, zahtijevati da se izvrši superanaliza.

Troškove analize za uzorke uzetih tokom inspekcijskog nadzora snosi nadležna uprava za inspekcijske djelatnosti ako je rezultat u korist stranke, u suprotnom slučaju troškove snosi stranka.

Analize službenih uzoraka vrše ovlaštene veterinarske laboratorije koji ispunjavaju propisane uvjete.

Superanalize vrši Veterinarski institut Federacije ili referentni laboratorij za tu vrstu analize.

Članak 78. Federalni veterinarski inspektor

Federalni veterinarski inspektor obavlja inspekcijski nadzor nad:

1. načinom i propisanim uvjetima rada veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova i laboratorija;
2. provođenjem naređenih mjera za sprječavanje, suzbijanje, iskorjenjivanje zaraznih, parazitskih i drugih oboljenja životinja;

3. provođenjem mjera za zaštitu od zoonoza;
4. provođenjem mjera za zaštitu zdravlja životinja;
5. uzgojem, držanjem i prometom životinja;
6. proizvodnjom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskog podrijetla;
7. proizvodnjom, skladištenjem i prometom stočne hrane;
8. proizvodnjom, skladištenjem i prometom veterinarskih lijekova i otrova;
9. objektima za klanje životinja, obradu, preradu i uskladištenje proizvoda životinjskog podrijetla, objekata za preradu i promet koža, stočnih farmi, objekata za neškodljivo uklanjanje, u pogledu udovoljavanja propisanim uvjetima;
10. objektima, uređajima i opremom objekata za obavljanje veterinarske djelatnosti, proizvodnjom sjemena za umjetnu oplodnju i oplođenim jajnim stanicama, proizvodnjom jaja za nasad, mrjestilištima, stočnim sajmištima i tržnicama u pogledu udovoljavanja veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i inspeksijsku kontrolu načina rada u ovim objektima;
11. ostacima štetnih materija (reziduama) u životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla koji su namijenjeni ljudskoj ishrani;
12. neškodljivim uklanjanjem lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata;
13. radom dijagnostičkih i analitičkih laboratorija i veterinarskoj zaštiti okoliša.

Članak 79. **Kantonalni veterinarski inspektor**

Kantonalni veterinarski inspektor obavlja inspeksijski nadzor i to:

1. inspeksijsku kontrolu i nadzire rad veterinarskih organizacija u obavljanju veterinarske djelatnosti;
2. nadzire provođenje mjera iz članka 8. ovoga zakona i članka 10. Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini;
3. vrši nadzor nad provođenjem mjera iz čl. 35., 36. i 37. Zakona o hrani ("Službeni glasnik BiH", broj 50/04);
4. nadzire uzgoj i proizvodnju životinja; životinja u prometu; promet sirovih koža; proizvodnju i promet hrane za životinje, otpadne životinjske materije, vodu za napajanje životinja; uzima uzorke dijagnostičkog materijala za laboratorijske pretrage i naređuje mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih i drugih oboljenja životinja, odnosno sprječavanje onečišćenja proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, te nadzire provođenje mjera za zaštitu ljudi od zoonoza i zdravstveno neispravnih proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih ishrani ljudi;
5. nad životinjama na sajmovima, tržnicama, burzama, dogonima, otkupnim mjestima, izložbama i javnim smotrama, te mjestima za utovar, pretovar i istovar životinja;
6. nad prometom lijekova, otrova i sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju;
7. nad radom objekata za neškodljivo uništavanje lešina i otpadne životinjske materije, provođenjem mjera veterinarske zaštite okoliša, kao i nadzor nad čišćenjem i dezinfekcijom objekata i prijevoznih sredstava za životinje i proizvode životinjskog podrijetla;
8. nad pošiljkama u prometu na domaćem tržištu;
9. nad klaonicama, mljekarama i drugim objektima namijenjenim za proizvodnju i skladištenje proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih za ishranu ljudi;
10. nad izdavanjem uvjerenja o zdravstvenom stanju životinja kao i nadzor nad izdavanjem druge pisane dokumentacije, te nadzor nad obavljanjem veterinarsko-zdravstvenih

pregleda i kontrole kao i nadzor nad izdavanjem propisane dokumentacije i naplate naknada za te preglede;

11. sačinjava popis klaonica i stočnih pijaca za potrebe državne baze podataka u funkciji identifikacije i sheme kontrole kretanja životinja;
12. pregleda djelatne knjige koje se odnose na provođenje propisa o obavljanju veterinarske djelatnosti, higijenskoj ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla, propisa o stavljanju lijekova u promet na malo i veliko i propisa o mjerama za unaprjeđivanje stočarstva i poticajnih mjera;
13. nad dezinfekcijom prijevoznih sredstava kojima su otpremene pošiljke životinja, proizvoda životinjskog podrijetla ili otpadne životinjske materije;
14. izdaje mišljenje o udovoljavanju propisanim uvjetima objekata namijenjenih provođenju karantenskih mjera za pošiljke životinja iz uvoza, obavlja nadzor nad provođenjem propisanih mjera u karantenu za uvezene životinje, te donosi rješenje o otvaranju, zatvaranju ili produženju karantena, odnosno daljnjem postupku sa životinjama;
15. uzima i dostavlja uzorke divljih životinja u cilju sprječavanja zaraznih oboljenja životinja;
16. nad vršenjem djelatnosti veterinarsko-zdravstvenog pregleda koji se obavlja na životinjama i namirnicama na području kantona;
17. poduzima odgovarajuće mjere na temelju zapisnika službenog, odnosno ovlaštenog veterinarara;
18. provodi i druge propisane mjere kada je ugroženo zdravlje životinja, zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje;
19. obavlja i druge djelatnosti za koje je ovlašten ovim zakonom i drugim propisima.

Članak 80.

Prava i obveze veterinarskog inspektora

U provođenju inspekcijskog nadzora iz čl. 77. i 78. ovoga zakona veterinarski inspektor ima pravo i obvezu:

1. privremeno zabraniti rad veterinarskih organizacija i veterinarskih ustanova ako uoči nepravilnosti u njihovom radu koje direktno utiču na zdravlje životinja i ljudi;
2. privremeno zabraniti promet životinja, te promet i uporabu proizvoda životinjskog podrijetla i predmeta kojima se mogu prenijeti uzročnici zaraznih oboljenja u slučaju sumnje na zarazno oboljenje;
3. privremeno zabraniti proizvodnju ili ograničiti promet i uporabu proizvoda životinjskog podrijetla ako se posumnja u njihovu higijensku ispravnost;
4. narediti otklanjanje nedostataka u objektima koji u pogledu izgradnje, tehničkih uređaja, tehnološke opreme, načina rada, higijene i veterinarske zaštite okoliša ne udovoljavaju posebnim uvjetima;
5. zabraniti uporabu objekata iz točke 4. ovoga članka ako se u određenom roku ne otklone utvrđeni nedostaci;
6. zabraniti promet veterinarskih lijekova i otrova ako se promet obavlja protivno odredbama posebnih zakona;
7. zabraniti promet i uporabu hrane za životinje i dodataka hrani za životinje za koje se utvrdi da su škodljivi po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi;
8. narediti neškodljivo uklanjanje lešina, nejestivih proizvoda klanja i konfiskata;
9. uzimati uzorke proizvoda životinjskog podrijetla, sjemena za umjetnu oplodnju, lijekove i druge predmete radi ispitivanja njihove higijenske ispravnosti i kakvoće;
10. narediti uništavanje higijenski neispravnih namirnica za ljudsku uporabu;

11. učiniocu prekršaja izdati prekršajni nalog odnosno kod nadležnog suda pokrenuti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka;
12. poduzimati i druge radnje sukladno ovomu zakonu, Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini i podzakonskim propisima proisteklim iz ovih zakona kao i drugim posebnim propisima i prema ukazanim potrebama.

IX - KAZNE NE ODREDBE

Članak 81. Prekršaji pravnih osoba i samostalnih poduzetnika

Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. ne izvrši jednu ili više naređenih mjera da bi se spriječila pojava ili utvrdilo postojanje zaraznog oboljenja iz članka 8.;
2. obavlja djelatnosti dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije protivno članku 9. st. 3. i 4.;
3. koristi objekt iz članka 14., koji nije registriran i koji ne udovoljava propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima;
4. postupa protivno odredbama članka 15. st. 1., 2., 4.;
5. postupa protivno odredbama članka 16. stavak 4.;
6. koristi ili upotrebljuje objekte protivno članku 17. stavak 1.;
7. postupa protivno odredbama članka 19. st. 2. i 3.;
8. postupa protivno odredbama članka 20. st. 2. i 3.;
9. koristi ili upotrebljuje objekte protivno članku 21. st. 1.;
10. postupa protivno odredbama članka 22.;
11. postupa protivno odredbama članka 25. stavak 2.;
12. postupa protivno odredbama članka 26. stavak 1.;
13. ne provede mjere iz članka 28. stavak 1. koje mu naredi nadležni veterinarski inspektor;
14. postupa protivno odredbama članka 37. st. 1., 2. i 3.;
15. izda veterinarsku dokumentaciju protivno odredbama članka 38. stavak 4.;
16. ako postupi protivno odredbama članka 39. stavak 1. i članka 40.;
17. ponaša se protivno odredbama iz članka 43. st. 1., 2., 3., i 4.;
18. postupa protivno odredbama članka 44. st. 3. i 4.;
19. postupa protivno odredbama članka 45. stavak 1.;
20. postupa protivno odredbama članka 46.;
21. radi protivno odredbama članka 52. stavak 1.;
22. postupa u opreci odredbama članka 53., 54., 55., 56. i 57.;
23. ne vodi propisanu evidenciju i dokumentaciju i ne dostavlja propisana izvješća sukladno članku 59. st. 1., 3. i 4.;
24. za obavljeni veterinarsko-zdravstveni pregled i obavljenju službenu kontrolu ne plaća naknadu sukladno članku 63. stavak 1..

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 82.

Kazne pravnim osobama

Novčanom kaznom u iznosu od 2.600 KM za prekršaj kaznit će se pravna osoba ako:

1. radi protivno odredbama članka 12.;
2. sajmovi, tržnice, dražbe i druga mjesta za trgovinu životinjama, karantenski objekti i sabirni centri te objekti i mjesta za izložbe i sportska natjecanja i javne smotre nisu pod nadzorom i kontrolom veterinarske inspekcije i ako ne udovoljavaju propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima (članak 14. i članak 43. stavak 10.);
3. izda veterinarsku svjedodžbu o zdravstvenom stanju životinje protivno članku 37. stavak 6.;
4. ne vodi registar izdanih veterinarskih svjedodžbi u skladu sa člankom 38. stavak 3.;
5. postupa protivno odredbama članka 42. stavak 1.;
6. čini bilo koju radnju protivno članku 47. ovog zakona;
7. ne postupi po rješenju nadležnog veterinarskog inspektora;
8. onemogućava veterinarskog inspektora u obavljanju inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne informacije i podatke (članak 73. stavak 3.);
9. odbije snositi troškove analize ili superanalize iz članka 76. stavak 5.;

Novčanom kaznom u iznosu 500 KM za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 83. Prekršaji fizičke osobe

Novčanom kaznom u iznosu od 300 KM kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako:

- ako učini prekršaj iz članka 81. stavak 1. toč. 1., 8., 10., 11., 13., 14., 16., 17., 18., 19. i 20.
- Novčanom kaznom u iznosu 200 KM kaznit će se fizička osoba ako:

1. postupa protivno odredbama članka 13. stavak 1.;
2. se ne odazovu pozivu za sudjelovanje u radu ekipe u slučajevima iz članka 31. stavak 2.;
3. učini bilo koju radnju protivno odredbama članka 47.;
4. ne plati naknadu za izdanu veterinarsku svjedodžbu o zdravstvenom stanju životinje (članak 63. stavak 1.);
5. ne snosi troškove iz članka 65.;
6. ako učini prekršaj iz članka 81. stavak 1. toč. 1., 6., 7., 8., 9. i 10.

X - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 84. Prijelazno razdoblje

Objekti veterinarskih stanica sa učešćem državnog kapitala u vlasništvu ne mogu mijenjati namjenu ni nakon provedene privatizacije u roku od deset godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Kantonalna ministarstva su dužna u roku od dvije godine, od dana stupanja na snagu ovog zakona, uspostaviti službenu kontrolu u svim registriranim objektima na svom području.

Članak 85.

Rok za donošenje podzakonskih propisa

Podzakonski propisi sukladno odredbama ovoga zakona donijet će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 86.

Prestanak primjene važećih zakona

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena Zakona o veterinarstvu ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/00).

Izuzetno od odredbe stavka 1. ovoga članka do donošenja podzakonskih propisa iz članka 85. ovoga zakona, na teritoriji Federacije primjenjivati će se podzakonski propisi koji su se primjenjivali na teritoriji Federacije do dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 87.

Stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

O B R A Z L O Ž E N J E

ZAKONA O VETERINARSTVU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I – USTAVNI TEMELJ

Ustavni temelj za donošenje Zakona o veterinarstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine sadržan je u odredbama članka III 2. c) u svezi sa člankom III 3.(1),(2) i (3) i člankom IV A.5.20.(1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine prema kojima je u nadležnosti federalne vlasti i kantona iskorištavanje prirodnih bogatstava. Imenovane nadležnosti se mogu vršiti zajednički, odvojeno ili od strane kantona uz koordiniranje Federacije, koja donosi zakone na razini Federacije BiH, uvažavajući pritom specifičnosti pojedinih federalnih jedinica.

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE

Razlozi za donošenje Zakona o veterinarstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine prvenstveno se ogledaju u obvezi Federacije Bosne i Hercegovine da Zakon o veterinarstvu ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/00), donesen 02.11.2000. godine, harmonizira sa Zakonom o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 34/02) od 22.11.2002. godine čijim je člankom 99. određena obveza entiteta da usklađivanje izvrši u roku od godinu dana, od dana stupanja na snagu Zakona o veterinarstvu u BiH.

Jednako značajan razlog sadržan je u ocjeni Misije veterinarske komisije EU koja je, u periodu od 29. kolovoza do 02. rujna 2005. godine, bila u posjeti Bosni i Hercegovini, sagledavajući i ocjenjujući funkcioniranje veterinarske službe. Misija je uočila da se u Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini navode četiri komponente vlasti i da nije jasno u svim slučajevima što je čija i gdje leži finalna ovlaštenost. Ovaj zakon to jasno definira u okviru administrativne strukture Federacije BiH poštujući neprikosnovenost nadležnosti Ministarstva za vanjsku trgovinu - Ureda za veterinarstvo regulirane u Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

III – CILJEVI DONOŠENJA ZAKONA

Sukladno navedenom suštinski ciljevi ogledaju se u slijedećem:

- izvršiti harmonizaciju oba zakona, čime će se osigurati njihova efikasna primjena na teritoriju Federacije BiH i ujedno na što kvalitetniji i funkcionalniji način otkloniti postojeće nejasnoće kada su u pitanju obveze, odgovornosti i nadležnost između organa uprave unutar Federacije BiH;
- razraditi ona pitanja koja su Zakonom o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini dana u nadležnost entiteta, dok pitanja koja su u nadležnosti Ureda za veterinarstvo, Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa te Vijeća ministara ne tretirati, nego ih Federacija provodi kao odredbe lex specialis zakona;
- urediti zaštitu zdravlja životinja, veterinarsko-zdravstvenu preventivu u prometu i proizvodnji, veterinarsku zaštitu dobrobiti životinja, organiziranje i provođenje veterinarskih djelatnosti, naknade i troškove, nadzor nad provođenjem zakona, kazne i druga pitanja od značaja za organiziranost i funkcioniranje veterinarstva na teritoriju

Federacije Bosne i Hercegovine sukladno odredbama Zakona o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini;

- uspostaviti bolji sustav funkcioniranja veterinarske službe u svrhu zadovoljenja interesa primarnih poljoprivrednih proizvođača, gospodarskih subjekata, posebice onih koji su izvezno orijentirani, uspostave kvalitetnijeg sustava hijerarhije, organiziranosti i odgovornosti svih subjekata iz oblasti veterinarstva i doktora veterinarske medicine međusobno;
- zaštititi interese veterinarskih organizacija i ustanova i njihovih uposlenika te legalizirati obavljanje postojećih poslova i otvoriti mogućnost šireg angažiranja, ne miješajući se i ne ugrožavati poslove veterinarske inspekcije.

IV - PRAVNA RJEŠENJA

Pored jasnijeg definiranja članka 2. u smislu nadležnih organa u Federaciji Bosne i Hercegovine za provođenje ovoga Zakona, prijedlogom Zakona izvršene su i određene dopune termina u članku 3. kod uporabe pojmova i to: pošiljka, stada ili jata sa neprovjerenim ili sumnjivim epizootiološkim statusom, veterinarski dokumenti, nadležni veterinarski inspektor, veterinarsko- inspekcijski nadzor, službena kontrola, službeni veterinar i ovlašteni veterinar.

Odredbe čl.1., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 28., 29., 31., 33., 34., 35., 36., 39., 41., 43., 46., 48., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 61., 62., 63., 64., 65., 66., 67., 68. i 69. nacrtu ovog zakona a koje se odnose na: zaštitu zdravlja životinja, mjere zaštite zdravlja životinja, epizootije, mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih oboljenja, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju, način osiguranja cjepiva, praćenje stanja i kretanja zaraznih oboljenja, obilježavanje životinja uz dopunu da unos podataka vrše regionalni uredi za unos podataka, upisivanje pasa u registar, higijensku ispravnost vode, zdravstvenu ispravnost hrane za životinje, uzgoj rasplodnih životinja, promet, obradu i skladištenje sirove kože, vune i krzna, mjere veterinarskih inspektora u slučaju pojave zaraznih oboljenja, određivanje zaraženog i ugroženog područja, dodatno angažiranje veterinaru, naknadu štete, veterinarsku svjedodžbu za pse i mačke, zabranu prometa, postupka sa neispravnim pošiljkama, zabrane mučenja životinja, utemeljenje veterinarskih ustanova, utemeljitelja, registracije veterinarske ambulante i veterinarske stanice, veterinarske klinike, veterinarskog instituta Federacije, Centra za reprodukciju u stočarstvu Federacije, veterinarskog zavoda kantona, Centra za reprodukciju i umjetnu oplodnju kantona, veterinarske uposlenike, pripravnički staž, stručne ispite, zajedničke odredbe, uvjete za veterinarskog inspektora, mogućnosti žalbe na rješenje inspektora te uzimanja službenih uzoraka su ostale uglavnom bez većih izmjena ili nepromijenjene u odnosu na Zakon o veterinarstvu, koji je trenutno na snazi u Federaciji BiH.

Članak 6. koji se odnosi za zarazna oboljenja životinja od posebnog interesa za Federaciju je dopunjen sa tri oboljenja i to: Pčelinja kuga, zarazna hematopoetska nekroza riba i infektivna anemija kopitara.

Članci od 14. do 24. koji se općenito odnose na proizvodne i druge objekte, jasnije definiraju kapacitete držanja i nadležnosti utvrđivanja ispunjavanja propisanih uvjeta. Ovakav način registriranja objekata je neophodan iz razloga uspostavljanja istih kriterija registriranja objekata za sve kantone čija je proizvodnja namijenjena javnoj potrošnji, uspostavljanja jedinstvene baze podataka te jednostavnije dodjele veterinarskih kontrolnih brojeva, s ciljem uspostave kvalitetnijeg sustava. Izvršene su dopune kod klasificiranja obavljanja djelatnosti

kada je riječ o proizvodnji usitnjenog-oblikovanog mesa i polugotovih mesnih jela, repakiranju proizvoda životinjskog podrijetla, proizvodnji ribljih proizvoda, pripremi i preradi konzumnih školjki (uzgoj konzumnih školjki, prirodno prečišćavanje živih školjki, umjetno prečišćavanje školjki, otprema živih konzumnih školjki, prerada školjki), obradi i preradi žaba i puževa, sakupljanju i sortiranju jaja, preradi jaja, proizvodnji namirnica životinjskog podrijetla koje sadrže više od 10% sastojaka animalne tvari, polupripremljenih mesnih jela odnosno mesnih proizvoda, carinskim skladištima odnosno objektima koji egzistiraju a nisu u dosadašnjem periodu podlijekali registraciji. Nadalje je izvršena kvalitetnija dopuna u smislu instaliranja pojedinih odredbi koje se između ostalog odnose na «obveze» tvrtki koje proizvode namirnice životinjskog podrijetla.

Potenciranje značaja i uloge Federalnog ministarstva u registriranju objekata je iz razloga što službe sektora za veterinarstvo nisu jednako organizirane u svim kantonima odnosno uopće ne postoje kao npr. u Zapadno-hercegovačkom, Posavskom kantonu, Bosansko-podrinjskom i Herceg-bosanskom kantonu.

Člancima 25., 26. i 27. detaljnije su obrađeni postupci u slučajevima sumnje, pojave, potvrđivanja i odjave zaraznog oboljenja.

Člankom 31. dana je dopuna u smislu obveze osiguranja sredstava za naknadu članovima kriznog stožera u proračunima Federacije i kantona.

Člankom 32. izvršena je dopuna u smislu da propisane mjere ubijanja životinja naređuje kantonalni veterinarski inspektor. U slučaju da propisane mjere iz stavka 1. ovog članka ne izvrši kantonalni veterinarski inspektor naredit će ih federalni veterinarski inspektor a troškovi provedenih mjera će se, u oba slučaja, osigurati iz federalnog i kantonalnog proračuna u omjeru 50:50 %.

Člancima 37. i 38. izvršena je izmjena termina «pasoš» u termin «svjedodžba o zdravstvenom stanju životinje» obzirom na Zakon o veterinarstvu u BiH, te dopuna navedenih članaka u smislu da veterinarsku svjedodžbu potpisuje doktor veterinarske medicine sa licencom za samostalni rad uposlen u ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji te njegove odgovornosti i naknada za izdane svjedodžbe.

Člankom 39. regulirana je kontrola u unutarnjem prometu, čime je napravljena nova kvaliteta u načinu organiziranja unutarnjeg prometa, tako što su težište i odgovornost prebačeni na službenog ili ovlaštenog veterinara, a ne na veterinarsku organizaciju, kako je to bilo do sada.

Člankom 41. dana je nova kvaliteta u postupanju veterinarskog inspektora u smislu da se životinje ili proizvodi životinjskog podrijetla pod nadzorom veterinarskog inspektora i policije vrata u mjesto podrijetla i tamo podvrgnu odgovarajućem postupku, a da sve troškove takvog nadzora snosi vlasnik odnosno prijevoznik pošiljke.

Članak 43. daje decidniju odrednicu koje namirnice podliježu veterinarsko-inspekcijskom nadzoru.

Člankom 44. definirana je obveza proizvođača koji proizvode namirnice životinjskog podrijetla, da prije stavljanja u javnu potrošnju izvrše pretrage proizvoda putem ovlaštenih laboratorija najmanje jedanput mjesečno.

Članak 48. odnosi se na izmjenu vidova organiziranja veterinarskih organizacija.

Članak 49. je izmijenjen u smislu da se veterinarska organizacija utemeljuje bez prethodnog mišljenja Veterinarske komore Federacije BiH iz razloga što Komora nema tu nadležnost po Zakonu o veterinarstvu u Bosni i Hercegovini.

Člankom 59. su dopunjene odredbe koje govore o izvješćivanju o obavljanju poslova veterinarske djelatnosti. Obveze se odnose na veterinarske organizacije, kantonalne organe uprave, veterinarske ustanove i veterinarske inspekcije, u cilju uspostave jedinstvenog ANIMO sustava u veterinarskom servisu.

Odredbe čl. 68., 69., 70., 71. i 72. tretiraju na novim postavkama pitanja službene kontrole u registriranim objektima, službenog veterinaru, obaveza službenog veterinaru, ovlaštenog veterinaru i obaveza ovlaštenog veterinaru, sukladno zahtjevima direktiva Evropske Unije.

Odredbama članka 73. do 80. izvršene su izmjene kada su u pitanju uvjeti za veterinarskog inspektora, prava i dužnosti veterinarskog inspektora i nadležnosti, kao i uzimanje službenih uzoraka i reguliranje plaćanja troškova analiza.

Čl. 81. 82. i 83. tretiraju kaznene odredbe za prekršaje pravnih osoba i samostalnih poduzetnika, mandatne kazne pravnim osobama, prekršaje fizičkih osoba te mandatne kazne fizičkim osobama čija visina je usklađena sa kaznama propisanim Zakonom o prekršajima Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj 31/06).

V - FINANCIJSKA SREDSTVA

Za realiziranje ovog zakona o veterinarstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine nije potrebno izdvajanje posebnih finansijskih sredstava iz Proračuna Federacije BiH.